Lucianus Samosatensis
Luciani Samosatensis
libellus qui inscribitur

UCIANI SAMOSATENSIS

LIBELLUS QUI INSCRIBITUR

ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ

RECENSUIT

LIONELLO LEVI.

UE VATICANAE BIBLIOTHECAE CODICIBUS UNOQUE MARCIANO
NUNC PRIMUM INSPECTIS.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXXII.

LUCIANI SAMOSATENSIS

LIBELLUS QUI INSCRIBITUR

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ

RECENSUIT

LIONELLO LEVI.

QUINQUE VATICANAE BIBLIOTHECAE CODICIBUS UNOQUE MARCIANO NUNC PRIMUM INSPECTIS.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXXII.

AENEAE PICCOLOMINIO

MAGISTRO OPTIME MERENTI.

PRAEFATIO.

Luciani opusculum, quod inscribitur de morte Peregrini, partim in libris omnino non exstitisse, partim ex iis posterius exemptum esse querebantur critici: quin Fritzschius ipse in eo recensendo unius codicis (Guelferbytani prioris F, saec. XIV) auctoritate semper, alterius (Paris. 2954 M, saec. XIII a Lossio tributi) interdum tantum usus est. Marc. 434 (Ω) quidem contulit Sommerbrodtius[1]), sed collato neminem adhuc usum esse comperimus. Cum igitur in quinque Vatic. bibliothecae codicibus libellum reperissem, operae pretium visum est iis nunc primum collatis opusculum recensere. Praeterea Marc. 434 post Sommerbrodtium denuo inspexi et inspexisse non poenituit, Marc. 435, in quo ipso libellum inesse vidi, Georgius Castellanus sodalis, Caroli Castellani clarissimi r. Marcianae bibliothecae praefecti filius mihi contulit, cui de hac re gratias ago quam maximas, Guelferbytani lectiones ex Iacobitzii Fritzschiique editionibus cognovi, ita ut octo librorum auctoritate niti licuerit.

I.

Ante omnia de libris quos inspeximus breviter dicendum. Vatic. 90 codex est praestantissimus in folio, membranaceus X vel XI, ut videtur, saeculi[2]), foliis 1—4 et 174—177 ex-

---

[1]) Mus. Rhen. vol. XXI, pag. 628, a. 1866.

[2]) M. Rothstein, Quaestiones Lucianeae, Berolini 1888 (pag. 8), in quo libello habes de codicibus Lucianeis accuratam disputationem.

ceptis, quae chartacea et posterioris scripturae sunt. Pars libellum de morte Peregrini complectens (fol. 237 v.-242 r.) exhibet initio emendationes nonnullas optimas, quas altera manus subrubro colore scripsit, sub finem autem duas vel tres alias emendationes, colore atro scriptas, tertiae manui tribuendas[1]). Cum iota tantum non semper adscriptum sit, si quando omissum est in folii calce notabimus. *N* ephelcysticon mira abundantia in medio etiam enuntiato et ante consonantes litteras usurpatum. Scholia insunt duo et notae nonnullae in margine. Errores relicti sunt circiter ducenti, sed plerique minime graves.

Pal. 73, saec. XIII a Rhodio tributus[2]), nitidissime scriptus. Pars quae opusculum nostrum continet (f. 78 – 87) plurimas habet emendationes alterius manus[3]). Iota neque adscriptum est unquam neque subscriptum. Scholia insunt multa praecipue initio. Lectio prisca codicis minus bona, optima facta est emendationibus de quibus diximus: innumeri enim errores ab altera manu correcti, qui manserunt perpauci sunt[4]). Correctorem igitur non coniecturis, sed meliore usum recensione priorem lectionem emendavisse satis certum habemus. Aliae praeterea emenpationes sunt non multae, tertiae — ut videtur — manui tribuendae[5]), de quibus eadem adfirmare non ausim, cum praesertim duobus locis eas coniecturae tribuendas esse appareat. Cap. 1 scilicet, ubi *τοσούτῳ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο* scriptum erat, quod libri ceteri confirmant, a tertia manu *ἔρωτι* expunctum, *οἴστρῳ* in margine adscriptum est, quod cum *εἴχετο* verbo non convenire elucet. Item cap. 33, ubi vulgo *καίπερ ἤδη νεκρικῶς τὴν χρόαν ἔχοντι* legitur, tertia

1) De emendationibus Vat. 90 v. Rothstein. op. cit., pag. 57 seq.

2) In Museo Rhenano vol. XXV (a. 1870), pag. 548. Ceterum excipienda sunt decem prima folia, quae chartacea sunt saec. XV.

3) De iis nimis pauca dixisse videtur Rothsteinius (op. cit. pag. 15).

4) Errores graves relicti sunt circiter decem, minoris momenti (accentuum, spirituum, alii) ad octoginta, quibus addenda perpauca (novem sunt vel decem) a posteriore manu in corrigendo errata.

5) Atro enim colore scriptae sunt, cum reliquae subflavae sint; nec litterarum forma eadem.

manus *νεκρικῶς* convertit in *καὶ πεφρικνῖαν*, quam lectionem adsumendam esse non censeo, quanquam *φρίσσω* simili significatione alio Luciani loco usurpatum inveni[1]). Alicubi autem huius manus correctiones, etiamsi coniectura factae sunt, tamen veras esse non neges. Ita e. g. cap. 39, ubi codices omnes scripserunt *εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν ὡς θεάσαιντο καὶ αὐτοί*, tertia manus *ἀπιοῦσιν* emendavit, *α* litterae *ε* superponens, ut *ἐπιοῦσιν* legeretur. Tu *ἐπιοῦσιν* adsumere non dubitabis, si quae hoc loco requiratur sententia consideraveris. Ait enim Lucianus se loco, ubi Peregrinus se ipse concremaverat, redeuntem in viros quosdam incidisse (*ἐνετύγχανον*), qui eo properarent visum, Cynicum vivum adhuc se deprehensuros esse sperantes, additque se eos avertisse (*ἀπέστρεφον*), perfectum iam opus esse narrando. *ἐνετύγχανον* atque *ἀπέστρεφον* verba Luciano in itinere eos occurrisse ostendunt aperte: *ἐπιόντες* igitur (accedentes, succedentes, italice sopravvenienti, germanice überkommend) non *ἀπιόντες* (abeuntes) erant appellandi. Quin etiam, quod editorum nemo, ne Fritzschius quidem, qui tam saepe in libro de morte Peregrini recensendo a vulgata lectione recessit, *ἀπιοῦσιν* a loci sententia alienum esse notavit, miror. Ut rem paucis absolvam, Pal. 73 codex inter omnes opusculum de quo agimus continentes praestantissimus videtur[2]).

Vatic. 87 bombycini in 4°, saeculo XIV a C. B. Hasio tributi, chartae in quibus de morte Peregrini liber legitur nec emendationes habent, nec scholia. Iota neque adscriptum neque subscriptum est. Errores insunt non plures quam in codicibus de quibus antea locuti sumus, sed graviores, nonnulla male permutata, nonnulla omissa. Praetermissiones duae maiores in eo notandae sunt, altera maxima a verbis *πρὸς*

[1]) Paras. 40: *ἴδοις ἂν λεπτοὺς καὶ ὠχροὺς πεφρικότας ὥσπερ ἤδη τραυματίας παρειμένους.*

[2]) Palat. 73 e Vaticano 90 descriptus esse videtur Rothsteinio (op. cit. pag. 15), ita tamen ut intercedat apographum ex aliis fontibus non nunquam correctum.

ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον (cap. 39) usque ad verba *ἔμπροσθεν ἀφῆκα* (cap. 40), altera multo minor cap. 42, ubi pro *ὅτε μηδὲ ἀπολαύειν τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν ἀναίσθητος αὐτῶν γενόμενος* scriptum est tantum *ὅτε μὴ ἀναίσθητος αὐτῶν γενόμενος*[1]).

In Palat. 174 bombyc. et chart. in 4°, saec. XIV vel XV[2]) opusculum nostrum nec pluribus nec paucioribus erroribus quam in superiore codice foedatum. Emendationes nullae sunt: iota in diphthongo impropria nunquam signatum.

Vatic. 89, chartaceus in 4°, XV saec.[3]), duo tantum fragmenta opusculi continet, i. e. ab initio ad verba *τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων* (cap. 1—4), et a verbis *αὐτῶν γενόμενος* ad finem (cap. 42—45). Avulsae scilicet sunt chartae quae de morte Peregrini libellum utraque pagina praebebant, ita ut ea tantum relicta sint, quae deleri non poterant quin alia quoque Luciani scripta mutilarentur. Quae manserunt non peioris sunt lectionis quam in ceteris recentioribus codicibus. Iota nulla lege modo subscriptum est, modo omissum.

Marc. 434, membranaceus in folio, ex duabus partibus, si scripturam respicias, constat, in altera (chart. 1—268) XIII in altera (chart. 269—447) XIV vel XV tribuendus. Libellus noster foliis 410 r. — 416 r. continetur: scholia nonnulla in margine adiecta; iota neque adscriptum neque subscriptum est.

Marc. 435, membranaceus in folio chart. 211, saec. XV a Zanettio tributus, cum Marciano 434 tantum non semper convenit, ita ut ab eo descriptus esse videatur. De morte Peregrini opusculum foliis 193 v. 196 v. continetur: scholia sunt non plura quam in Marc. priore, iota in diphthongo impropria nunquam signatum.

[1]) Summa cautione in hoc codice utendum esse monet Rothsteinius (op. cit pag. 66).

[2]) De hoc libro Rothsteinius nullam facit mentionem.

[3]) Ita Reitzius. Ceterum de hoc libro cf. Rothstein. (op. cit. pag. 15—17), qui tamen eum XIV saec. exaratum censet.

II.

Vaticanae bibliothecae libros in duas classes, alteram vetustiorum, alteram recentiorum distribuendos esse facile cernitur: nam Vat. 90 cum Pal. 73, Vat. 87 cum Pal. 174 plerumque consentit. In Vat. 89 pauciora supersunt, quam ut quidquam certi de eo dicere liceat. Marciani duo cum prioris classis codicibus melius congruunt, non ita tamen ut ipsi in eorum numero habendi esse videantur. Veram lectionem saepius in antiquioribus libris, interdum et in recentioribus invenias. Ita e. g. cap. 2 in *δοξοκομπίας* errant Vat. 90 et Pal. 73, *δοξοκοπίας* Vat. 87, Pal. 174, Vat. 89, Marciani duo suo iure praebent. Insignius huius rei exemplum habes cap. 32, ubi auctor narrat Peregrinum cum mori decrevisset, populo Olympiae collecto res in vita gestas, pericula in quibus versatus esset, angustias quibus philosophiae amore pressus esset, enumerasse. In vetustioribus libris scriptum est: *διεξῆλθε περὶ ἑαυτοῦ τόν βίον τε ὡς ἐβίου καὶ τοὺς κινδύνους οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε*, sed *ἐκινδύνευσε* et *ὑπέμεινε* verborum tempora in imperfecto *ἐβίου* erratum esse atque *ἐβίω*, quod in recentioribus libris est, legendum esse aperte ostendunt. Ceterum *ω* litterae in *ου* diphthongum corruptio nec difficilis est nec rara in codicibus manuscriptis. Item cap. 41. *ποίας μὲν οὐ μελίττας* in recentioribus Vaticanis libris recte legitur, cum ceteri *οὖν* pro *οὐ* praebeant. Alia similia notandi infra fortasse occasio dabitur.

III.

Nunc locorum, in quibus a vulgata lectione recessimus, ut codices inspectos sequeremur, qui maioris sunt momenti, considerandi.

Cap. 5. *Σωκράτην* a Pal. 73 datum quam *Σωκράτη*, quod in ceteris libris et in vulgata est, legere maluimus, nam, si codicibus credamus, *Σωκράτην* accusativo tantum non

semper usus est Lucianus [1]: *Σωκράτη* formam semel ab eo usurpatam inveni, i. e. Paras. 19. quo loco ipso *Σωκράτην* codices nonnulli exhibent [2]).

Cap. 13. ubi vulgata et codices nonnulli habent *ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται δημόσιον*, cum Vat. 87 et Palat. 174 *πάθος* pro *τάχος* scribendum putavimus. Nec enim ibi — ut ex iis quae sequuntur (*ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων*) colligi potest — de festinatione, sed de studio (italice passione) [3]) verba fiunt, quo Christiani uti solebant, cum de re communi ageretur. Erroris causam eam fuisse putandum, quod verbis *ἐν βραχεῖ* temporis significationem tribuerint librarii, quam plerumque habere solent, cum ea hoc loco ut paucis rem complectar, ne plura dicam valere appareat [4]).

Cap. 17 (*τρίτη ἐπὶ τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον παρὰ τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵναπερ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διησκεῖτο κτλ.*) *διησκεῖτο*, quod Vat. 90, Palat. 73, Marc. 434 exhibent pro *διήσκητο*, quod in ceteris libris et in editionibus est, adsumere non dubitavi, cum se exercebat, neque ullo modo se exercuerat postulare sententiam pateat; mox enim exercitationes eae describuntur, nec in Aegypto antea versatus

[1]) Cal. 29; Vera Historia II, 17; Philops. 24, bis; Pisc. 25; Fug. 3. In Demonacte quoque *Σωκράτην* restitutum est, ubi tamen duo libri *Σωκράτη* praebent.

[2]) Marcianus (cf. Jacobitz. II edit., pag. V) et Florentinus (si Reitzio credas).

[3]) Simili significatione, ni fallor, *πάθος* a Luciano usurpatum est Nigrin. 37 (*οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους*) et Amor. 17 (*ὅλην τοῦ πάθους ἔχειν ἐξουσίαν χορεσθῆναι*). Sin *πάθος* minus placeat, aliud verbum quaerendum; *τάχος* cum *ἐπιδείκνυνται* et cum universa enuntiati sententia non congruere patet.

[4]) Ea de causa *ἐν βραχεῖ* convertendum censet Cobetus in *ἔμβραχυ*, quod ab Atticis plerumque usurpatur ad sententiam significandam quae hic requiritur. Longius procedens Fritzschius in medio tantum enuntiato *ἔμβραχυ* usurpari et *δημόσιον* absurdum esse (cur sit non video) affirmat, pro *δημόσιον* scribit *δημοσίᾳ*, *γὰρ* ante *ἔμβραχυ* transponit, ante *δημοσίᾳ* interpungit, ita ut legatur: *ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται· δημοσίᾳ γὰρ ἔμβραχυ ἀφειδοῦσι πάντων.*

erat Peregrinus, ut ex iis colligitur, quae de eius vita hoc loco narrantur.

Initio capitis 24 cum Palat. 73 *καίτοι δυνατὸν ἔσται* scripsi pro *καίτοι δυνατὸν ἔστω*, quam lectionem ceteri libri et vulgata habent; nam, quanquam ad concedendum imperativi modi tertia persona Graecos usos esse constat, tamen manifestum est id fieri non potuisse cum verbum ipsum significatione sua concedendi sententiam includeret. Ita e. g. dicat aliquis Graeco sermone vertas *λεγέτω τις*, sin autem *δυνατὸν εἶναι* adhibeas, tum dicas *δυνατὸν ἔσται λέγειν τινά*, non *δυνατὸν ἔστω λέγειν τινά*.

Cap. 39 *λέγοντες* post *ἀνέκρινόν με* codicibus praeter Guelferbytanum omnibus suadentibus omisi.

Cap. 43 vetustiores editiones et Guelferbytanus codex exhibent: *οἶσθα εὐθὺς ἀκούσας μου ὅτε ἥκων ἀπὸ Συρίας διηγουμένου*, quae ferenda non sunt. Primus Benedictus in Salmuriensi editione *ἥκων* in *ἧκον* convertit, quem recentiores omnes secuti sunt. Sed, quanquam Palat. 174 Benedicti coniecturam confirmat, tamen ut reliquos a nobis excussos codices (Vaticanos 90, 87, 89, Palat. 73, Marc. duos) sequeremur, *οἶσθα εὐθὺς ἀκούσας μου ὅτε ἥκων ἀπὸ Συρίας διηγούμην* legere maluimus.

Cap. 45 cum Vatic. 87 et Palat. 174 *ἀμβλυώττοντας* pro *ἀμβλυωποῦντας*, quod ceteri codices editoresque scripserunt, lego, Henrici Stephani auctoritatem secutus, qui *ἀμβλυωπῶ* verbum librariorum errore saepe in libris inveniri docet[1]). Praeterea *ἀμβλυώττω* quinquies[2]), *ἀμβλυωπῶ* nunquam a Luciano usurpatum comperimus.

Eodem capite *οὐ* iure suo ferre videtur Pal. 174 ante *κατ' ἀξίαν*: multo enim efficacior sententia est, si inter-

[1]) Thesaurus Graecae linguae (Parisiis 1831—1856), vol. II, pag. 58.

[2]) Char. 1; Tim. 2 et 27; dial. mar. V, 2; Philops. 6.

rogationis forma uteris (*οὐ καὶ ἀξίαν γελάσαι ἂν ἐπὶ τῷ ἀνδρί;*)

Ibidem paullo inferius verba *καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα* quid sibi velint non intelligo. Scribendum esse censeo *πόθεν ἂν εἶχεν* vel *πόθεν εἶχεν ἂν κτλ.* (scilicet: unde tantum habuisset risum, qui ad Peregrini stultitiam irridendam suppeditaret?) *Ἂν* propter *εν* quod anteibat facillime evanescere potuisse omnes vident (cf. cap. 26, ubi pro *χάριεν ἂν ἐργάσαιτο* librarii *χάριεν ἐργάσαιτο* scripserunt).

Eiusdem capitis in fine pro *ἀκούσῃς*, quod hactenus editores legerunt Guelferbytanum codicem secuti, *ἀκούῃς* in quo septem libri omnes quos contulimus conveniunt, scribendum censemus, cum hoc loco non semel accidens actio verbo exprimenda sit, sed ea quae saepe iteretur: *γέλα καὶ αὐτός, καὶ μάλιστα ὁπόταν τῶν ἄλλων ἀκούῃς θαυμαζόντων αὐτόν*, rideto et tu, tum magis cum (quotiescumque) eum alios admirantes audies.

De loco denique dicendum est, ubi errat, mea quidem sententia, vulgata, Vaticani autem libri vetustiores, quanquam veram lectionem ne ipsi quidem praebent, tamen rectam viam, ut ita dicam, ostendunt, quam ingressi eam invenire possimus. Cap. 25 vulgata fert: *ὥσπερ οὐκ ἐνὸν εἶναί τινας καὶ ἐν Ἰνδοῖς μωροὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους.* Pro *οὐκ ἐνὸν*, *οὐ κενὸν* legitur in Vat. 90, in Pal. 73 *οὐκ ἐνὸν* emendavit altera manus in *εἰ εἴη καινόν*. Cum igitur *ὥσπερ οὐκ ἐνὸν* ab huius loci sententia alienum esse videatur, neque tamen probari possit *ὥσπερ οὐ κενὸν* (absurdum enim est) aut *ὥσπερ εἰ εἴη καινόν*, a quo haud facile *ὥσπερ οὐκ ἐνὸν* oriri poterat, *ὥσπερ ὂν καινὸν* scribendum esse putamus: ab *ὂν καινὸν* scilicet errore trito *οὐ καινὸν* primo exstiterit, qua lectione Palatini 73 corrector usus *καινὸν* recte scripserit, cum autem *οὐ* quid sibi vellet non intelligeret, neque id ab *ὂν* natum esse sentiret, *εἰ εἴη* ante *καινὸν* coniciens inseruerit. Ab *ὥσπερ οὐ καινόν*, id quod Vat. 90 fert *ὥσπερ*

οὐ κενόν[1]), ab *ὥσπερ οὐ κενὸν* postremo *ὥσπερ οὐκ ἐνὸν* facillime nasci potuit.

IV.

Non raro codices nostri ea quae docti viri coniecerunt optime confirmant.

Cap. 11 vulgata et Guelferbytanus codex *αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε* ferebant; *καὶ αὐτὸς ξυνέγραφε* recte transponentes legisse Cobetum et Fritzschium aperte ostendunt Vat. 87 et Pal. 174.

Cap. 12 Lehmannus Fritzschiusque *διαφθείροντες* in *διαφθείραντες* emendabant: Vaticani 90. 87. Palatini 73. 174. Marc. duo emendationem tuentur.

Cap. 20 pro vulgata lectione *ὑπὲρ τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος*, codices omnes quos inspeximus *ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος*[2]) legendum esse docent. quod iam pridem coniecerant Guyetus et Faber.

Eodem modo *διακρινεῖ* pro *διακρίνει* (cap. 23), *ἐν πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις* pro *ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις* (cap. 28), *συσιγήσεσθαι* pro *σιγήσεσθαι* (ibidem), *θανατῶντι* pro *θανατιῶντι* (cap. 32), *τοῦτο τῶν πρὸς* pro *τοῦτο τὸ πρὸς* (cap. 36), aliaque multa levioris momenti, quae longum est memorare, optime excogitata esse nunc elucet.

Cap. 41, ubi in vulgata *τίνας δὲ τέττιγας οὐκ ἐπαγαγέσθαι* legebatur, *ἐπᾴσεσθαι* pro *ἐπαγαγέσθαι* coniecit Wyttembachius, quod unice verum esse Pal. 73 altera manus demonstrat, non illa quidem *ἐπᾴσεσθαι* sed sonitu simillimum *ἐπάξεσθαι* praebens. Cum autem in Vat. 90 et Marcianis

[1]) *κενόν* pro *καινόν* in libris saepissime scriptum est, ut vix exemplis opus sit; cfr. tamen caput 12 huius Luciani opusculi, ubi Vatic. 90 et Palatini 73 prima manus *κενὸν Σωκράτην* pro *καινὸν Σωκράτην* scripserunt, et caput 20, ubi iidem *κενολογεῖν* pro *καινολογεῖν* habent.

[2]) Fritzschius *ὑπὲρ* delendum censet, quod ex inferioribus *ἀπολογίαν ὑπὲρ* natum esse ait; at *ὑπὲρ* post *ἔπαινος* non raro apud posteriores invenitur (cf. Polyb. 1, 1, 1; Diod. Sic. 13, 22; Dion. Hal. A. R. 10, 57.

duobus *ἐπάγεσθαι* inveniamus, quod Pal. 73 ipse initio habuerat, viam, ut ita dicam, qua foedissima corruptela irruerit atque progressa sit, nostris fere oculis discernere possumus: *ἐπάσεσθαι* — *ἐπάξεσθαι* — *ἐπάγεσθαι* — *ἐπαγαγέσθαι*. Nam cap. 26 pro *Περεγρῖνος κακῶς ἀποθάνοι* facetius ut saepe alias[1]) *Περεγρῖνος κακὸς κακῶς ἀποθάνοι* a Luciano dictum esse Fritzschio facilius credere nos posse, cum in Palat. 73 a prima manu *Περεγρῖνος κακὸς ἀποθάνοι*[2]) scriptum inveniamus, nemo est quin videat. Sed de hoc satis.

V.

Nunc contra de locis nonnullis breviter agendum, ubi codices, quos inspexi, ne doctorum coniecturas reciperem deterruerunt.

Cap. 1. *τὰ τελευταῖα* cum Marciano codice 434 pro *τὰ τελευταῖα ταῦτα,* quod vulgata tradit, legendum esse ait Sommerbrodtius, qui *ταῦτα* e *τελευταῖα* verbi postremis litteris *(ταια)* natum esse existimat: at quinque libros (Guelferb. Vatic. 90, 87, Palat. 73, 174) *τὰ τελευταῖα ταῦτα* habere videmus, quod a Graeco sermone nequaquam alienum videtur. (Cf. Lucianum ipsum *περὶ πένθους,* 16: *τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα παραπαίων,* ubi tamen *ταῦτα* cum *παραπαίων* a nonnullis male iungi non ignoro.) Nec magis Sommerbrodtio credam cap. 12 *ἔνδον* post *συνεκάθευδον* ex *ευδον* litteris male repetitis ortum esse, atque cum Marciano 334 delendum. Cum in reliquis libris omnibus, praeter Marcianum alterum, *ἔνδον* legamus, nonne potius existimandum Marc. 434, cum eaedem fere litterae praecederent, *ἔνδον* male omisisse?[3])

Ineunte cap. 3 *δράματος διασκευή* pro *πράγματος διασκευή,* in quo libri omnes conveniunt, legendum non concedam. Quanquam enim dramatis proprium esse *διασκευή*

[1]) Paras. 57, Philops. 20.

[2]) Secunda manus *κακὸς* in *κακῶς* emendavit.

[3]) Marc. 435 Marc. 434 hic quoque temere secutus est, ut saepe alias.

haud facile neges, tamen putandum est theatrum in scriptoris mentem ab eo nomine revocatum esse, ita ut post id tantum scenica loquendi ratione uti inceperit, at *πράγματος* ante *διασκευή* iam scripserat.

Cap. 15 pro *ἐν τῇ χειρὶ ἦν*, quod iam antea vulgo legebatur, cum Guelferbytanus prior *ἦν* omiserit, *ἐν τῇ χειρὶ εἶχε* conicit Fritzschius; non bene eum coniecisse ceteri nunc libri docent. Quod idem dicendum est de aliis docti viri coniecturis non paucis: ita e. g. cap. 23 pro *καίτοι φησὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾶν*, quod male praebet Guelferbytanus prior[1]), *δρᾶν ⟨βούλεται⟩*, cap. 39 pro *ταὐτὸ*, in quo ipso procul dubio errat Guelferbytanus codex, *τοῦτο* coniecerat[2]), cum altero loco *δρᾷ* codices a me excussi communi consensu praebeant, altero *τοῦτ' αὐτὸ* optime suppeditent Palatini 73 secunda manus et Marciani duo. Nam omnes locos, in quibus Fritzschius nova protulit, nec semper — mea quidem sententia — iusta impellente causa, longum est memorare.

Postremo cap. 41 (*οἷς καὶ ἐπεσταλκέναι ἔλεγεν*), ubi Solanus, Iacobitzius, alii multi *ἔλεγεν* in *ἔλεγον* converterunt, Fritzschius *ἐλέγετο* coniecit, *ἔλεγεν* codicum omnium auctoritate retinui, quod a re alienum esse nequaquam videtur.

VI.

Reliquum est ut de iis loquar, quae ipse, nullo adiuvante libro, tentavi.

Cap. 4 (*ἀλλ' ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς οὕτως; οὐ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; οὐ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;*) verba *καὶ Διόνυσος* ut interpolata expungere non dubitavi.

[1]) Quanquam «*δρᾶν F*, quod fortasse verum» notaverat Jacobitzius.

[2]) Sommerbrodtius et ipse, cum in Marc. 434 *ταὐτὸ* pro *τοῦτ' αὐτὸ* non recte legisset, Fritzschii coniecturam probabat.

Nam Theagenem Cynicum, ut Peregrinum, qui igne mori decreverat, defenderet, Herculis, Aesculapii, Empedoclis exempla afferre probo; quid Dionysi exemplum ad Peregrinum attineat non video. Hunc enim igne natum, potius quam mortuum dicas; qui, Semele matre fulmine combusta, cum eum adhuc in sinu gestaret, a Mercurio Iove iubente servatus et in caelum elatus est[1]). Quae sequuntur sententiam meam confirmant. Mox enim Lucianus, Peregrini consilii ignarus, vicinum quendam interrogat; *τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα;* et inferius cap. 24, ubi ad haec Theagenis verba manifeste refertur oratio, Hercules Aesculapiusque memorantur[2]) (*τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἀνδροφόνων, κτλ.*): de Dionyso autem neutro loco mentio fit[3]).

Cap. 13 interpungebatur hactenus: *ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων, ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτῶν προσκυνῶσι καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξ ἴσης καὶ κοινὰ ἡγοῦνται ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι,* quod nequaquam ferri potest. Tunc enim tantum homines fratres fieri, cum Graecorum deos repudiaverint, absurda est sententia, neque ullo modo Christo tribuenda, quem omnes homines fratres esse praedicavisse quis est quin sciat? Interpungendum est igitur post *ἀλλήλων*, et ante vel post *ἐπειδὰν* coniunctionem ut *ὥστε*, *καί*, *δέ* excidisse putandum. Nec *ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτῶν προσκυνῶσι* quid sibi velit intelligas, ita ut Fritzschius *ἀντ' αὐτῶν*,

[1]) V. Deor. dial. IX (*Ποσειδῶνος καὶ Ἑρμοῦ*) et De Sacrif. 5.

[2]) Aesculapii et Herculis fata saepe comparantur a Luciano: cf. e. g. deor. dial. XIII (*Διὸς, Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἡρακλέους*) et deor. contio, 6.

[3]) De causa qua ea verba interpolata sint nihil certi in promptu habemus, nisi quaerenda est in Antipatri Sidonii de Hercule et Baccho verbis, quae Faber apud Reitzium ad hunc locum citat: *οἵ δ' ἀπὸ γαίης ἦλθον ἐς ἀθανάτους ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.*

scilicet ἀντὶ θεῶν τῶν Ἑλληνικῶν, non male coniecerit. Sed longe meliorem lectionem Pal. 73 praebere videtur: ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτὸν προσκυνῶσι[1]), quod αὐτόν eam vim habet, ut ad ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος referendum esse σοφιστήν ostendat. Ita verbis ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος Christum ipsum significari[2]), de quo antea non nemo dubitabat, sole nunc clarius elucet[3]).

Cap. 11 *καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον* (ita vulgo) haud facile feras, cum antea de τελετῇ nequaquam verba facta sint. Praeterea tres tantum libri (Guelferbytanus, Marciani duo) ταύτην, ceteri ταῦτα praebent. Nonne pro ταύτην scribendum ἐνταῦθα, scilicet ἐν τῇ Παλαιστίνῃ?

Cap. 12 pro λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, quod nescio quo modo ab editoribus retineri potuerit, (dixisset enim Lucianus λόγοι ἱεροὶ ἐπ᾽ αὐτῶν ἐλέγοντο), λόγοι ἱεροὶ αὐτοῦ (ibi, scilicet ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ) ἐλέγοντο conieci: ceterum in Palat. 73 αὐτῶν convertit altera manus in αὐτῷ, quod ex αὐτοῦ facile nasci potuisse omnes vident et a quo αὐτῶν venisse putemus. Nescio autem an corruptela alio modo irruere potuerit: librarii scilicet αὐτοῦ pronomen esse putantes (λόγοι αὐτοῦ, i. e. Peregrini), singularem in pluralem numerum converterint (λόγοι αὐτῶν, i. e. Christianorum), cum Peregrinum paullo post nomine appellari vidissent (καὶ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος κτλ.).

Cap. 27 legebatur vulgo: ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτὸν κτλ., ubi ὡς χρεὼν εἶναι manifestus est error; propiora enim sunt inter sese ὡς

[1]) Hoc scribebam Sommerbrodtii sententiae ignarus, quem postea eandem lectionem Marcianum codicem secutum proferre vidi. ἐκεῖνον praeterea omisit Marcianus, in qua re ipsa sequendum eum censet doctus vir, et fortasse non iniuria.

[2]) Id iam Fritzschius pro certo habuit (v. edit. pag. 77).

[3]) Utrum Moses an Christus νομοθέτης ὁ πρῶτος ille sit, dubitat Solanus, Paulum Apostolum iis verbis designari existimat Faber (v. Reitzii edit. vol. III, pag. 337).

et εἶναι quam ut anacoluthon nasci potuerit. Quare Bekkerus ὡς χρεὼν εἴη coniecit, quem Fritzschius secutus est. Equidem εἶναι delere malo: ὡς χρεών accusativus absolutus est (quasi fatale esset), quo modo etiam ὡς δέον, ὡς ἐξόν, alia similia Attici dictitabant.

VII.

Cum insuper de loco uno perdifficili aliquantum disceptavero, praefandi iam finem faciam.

Cap. 43 codicum alii (Guelferb., Vat. 89, Palat. 174[1]), Marciani duo) exhibent: (οἶσθα) ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ἐν μέσῳ τῷ ἀγῶνι γνόφου καταβάντος καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ θαυμάσιος καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν. reliqui (Vaticani 90, 87: Palat. 73) pro ἐπιταραχθείη μὲν, ἐπιταραχθείημεν praebent.

In editione principe[2]) legitur: ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ, γνόφου καταβάντος καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος, ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν κτλ., quae ferri nullo modo possunt, cum ἐπιταραχθείη et ἐκώκυε verborum formae inter sese parum congruant, neque μὲν quid sibi respondeat habeat[3]). Iacobitzius Struvii coniecturam secutus ἐπιταραχθείη in ἐπιταραχθεὶς convertit, Αἰγαίῳ pro ἀγῶνι cum editione principe scripsit. Bekkerus illud quod nunc tres libros praebere videmus ἐπιταραχθείημεν coniecit. Fritzschius denique cum Bekkero ἐπιταραχθείημεν, cum editione principe Αἰγαίῳ pro ἀγῶνι legit, ceterum ante ἐκώκυε nonnulla excidisse putavit.

Ante omnia ἐν μέσῳ τῷ ἀγῶνι, quod nunc in octo libris legimus, cur in ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ convertendum sit non video, cum ἀγών amatorium certamen optime interpretari possis[4]). Lucianus nempe, ut Peregrino magis

[1]) Pal. 174 tamen δὲ post ἐκώκυε inseruit.

[2]) Florentiae 1496.

[3]) Δέ quod in uno Pal. 174 est, coniectura additum esse putandum.

[4]) Nonne Itali ipsi interdum ludendi gratia lotta amatoria, battaglia d'amore dicimus? Nam exempla, quae Areosti aliorumque iocosorum poëtarum carmina suppeditant, longum est afferre.

magisque irrideat, eum tempestate mala deprehensum atque consternatum esse dicit, cum voluptatibus operam daret, quibus eum in itinere deditum fuisse hoc loco ipso narravit[1].

Si autem ἐν μέσῳ τῷ ἀγῶνι, de quo non dubitamus, retinendum est, ἐπιταραχθείημεν lectionem absurdam esse patet[2]. Nec quod Struvius Iacobitziusque coniecerunt ἐπιταραχθεὶς μὲν probandum, nam ex ἐπιταραχθεὶς haud facile ἐπιταραχθείη oriri poterat, et μὲν relictum est, cui quid respondeat non vides. Equidem cum Guelferb. codice, Vatic. 89, Palat. 174, Marc. duobus, editione principe ἐπιταραχθείη μὲν scripsi. ceterum Fritzschii post ἐγείραντος nonnulla excidisse censentis opinionem probo, ita tamen ut ante ἐκώκυε interpungendum esse ex eoque verbo aliud incipere enuntiatum existimem. Scilicet ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν et quae sequuntur verba iis, quae iamdudum Cronio se narravisse dicit, scribens addidit Lucianus[3]).

Haec omnia — benigne lector — si consideraveris, non plane vanum opus meum esse te iudicaturum spero. Ad quod perficiendum, quanquam parvae est molis neque magni laboris, vires tamen me defecerint, voluntatem bonam non defecisse credere te velim.

Scribebam Romae a. d. IV Id. Maias, a. MDCCCXCI.

LIONELLO LEVI.

[1]) οἶσθα εὐθὺς ἀκούσας μου .... τήν τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι τινὰ καὶ αὐτὸς Ἀλκιβιάδην. Nec noctu (τῆς νυκτὸς) sine certo consilio addidit. Denique Lucianum haec omnia Cronio narrare ὡς ἔχῃ ἐπὶ πολὺ γελᾶν non obliviscendum.

[2]) ἐπιταραχθείημεν pro ἐπιταραχθείη μὲν scripserint librarii, cum μὲν quid sibi vellet iam non intelligerent.

[3]) Ita ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν verba altiore voce in legendo exprimenda sunt.

Editiones vidi has:

Luciani Samosatensis opera omnia — Ioannes Benedictus emendavit — Salmurii 1619.

Luciani Samosatensis opera curavit Ioannes Fredericus Reitzius — Amstelodami 1743.

Lucianus ex recensione Caroli Iacobitz — Lipsiae 1836.

Luciani Samosatensis opera ex recognitione Caroli Iacobitz Lipsiae 1853.

Lucianus ab Immanuele Bekkero recognitus — Lipsiae 1853.

Luciani Samosatensis opera ex recensione G. Dindorfii — Parisiis 1867.

Lucianus Samosatensis — Franciscus Fritzschius recensuit — Rostochii 1860—1882.

Adde dissertationes has:

Caroli Ludovici Struve opuscula selecta edidit C. Th. Struve. Lipsiae 1854 (vol. II p. 148).

Variae Lectiones e. q. s. — scripsit C. G. Cobet — Lugd. Bat. 1873 (p. 87, 107, 206—210).

Lucianea von Julius Sommerbrodt — Leipzig 1872.

LIBRORUM INDEX.

F Guelferbytanus primus.
V_1 Vatic. 90.
V_1 *I* Vat. 90 prima manus.
V_1 *II* Vat. 90 secunda manus.
V_1 *III* Vat. 90 tertia manus.
P_1 Palat. 73.
P_1 *I* Palat. 73 prima manus.
P_1 *II* Palat. 73 secunda manus.
P_1 *III* Palat. 73 tertia manus.
V_2 Vatic. 87.
P_2 Palat. 174.
V_3 Vatic. 89.
Ω Marc. 434.
Y Marc. 435.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

1. *Λουκιανὸς Κρονίῳ εὖ πράττειν.* Ὁ κακοδαίμων Περεγρῖνος ἢ ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν Πρωτεὺς αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ὁμηρικοῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν κἂν διαλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας, ὁ δὲ γεννάδας οὗτος τὴν πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἕλληνας οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τοῦ τολμήματος. 2. πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ἐπὶ τῇ κορύζῃ τοῦ γέροντος, μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὢ τῆς ἀβελτερίας, ὢ τῆς δοξοκοπίας, ὢ τῶν ἄλλων ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν οὖν πόρρω ταῦτα καὶ μακρῷ

1. Ὁ deest in V_1 *I*. ‖ κακοδαίμων] κακόδαιμων V_2. ‖ τραπόμενος] τρεπόμενος V_2. ‖ τὰ τελευταῖα ταῦτα] ταῦτα omittunt V_1 *I* V_3 Ω Υ Sommerbr. ‖ ἄρα τῷ ἔρωτι] ἄρα τι^5 (sic) scripserat P_1 *I*, tum ἄρα τι^5 in ἔρωτι ipse emendasse videtur. οἴστρῳ P_1 *III*. ‖ παρ' ὅσον] παρόσον V_1. ‖ κἂν] κὰν P_1 *I*, deest in V_2. ‖ διαλαθεῖν] λαθεῖν V_3 Ω Υ. ‖ ἐμβαλὼν] ἐμβάλλων V_2 ‖ εἰς] ἐς V_3 Ω Υ. ‖ κρατῆρας] κρατήρας P_1 *I*. ‖ πανηγύρεων] πανηγυρεων V_2. ‖ ἐνεπήδησεν] εἰσεπήδησεν V_2. ‖ ὑπὲρ] ὑπερ P_1. ‖ τούτου] τουτου V_2 ‖ πρὸ πολλῶν] προπολλῶν V_3.

2. ἐπὶ] ἐπι P_1 *I*. ‖ οἷά σε] οἷα σὲ V_1 *II*. οἷα σε V_2 V_3 Ω Υ. omiserat σε V_1 *I*. ‖ ὢ] ὦ V_1. ‖ ἀβελτερίας] ἀβελτηρίας F V_2 P_2 Ω. ‖ ὢ] ὦ V_1. ἢ Ω Υ. ‖ δοξοκοπίας] δοξοκομπίας V_1 P_1 *II*. ‖ ὢ] ὦ V_1. ‖ σὺ] σοὶ P_2. ‖

ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτό, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά, ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος· ἦσαν δέ τινες οἳ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ᾽ αὐτῷ. ἀλλ᾽ ὀλίγου δεῖν ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. **3.** ἡ δὲ πᾶσα τοῦ πράγματος διασκευὴ τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶσθα οἷός τε ἦν καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει παρ᾽ ὅλον τὸν βίον ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δέ, ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, διὰ τοῦ γυμνασίου . . . . ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα καὶ ἐκ τριόδου [τὴν ἀρετὴν] ἐπιβοωμένου καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένου· εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα. καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι ὡς ἐλέγετο· σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ πολλάκις αὐτοῖς παραστὰς βοῶσιν. **4.** Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ

δέ τινες] δὲ τινὲς V_2. ‖ τῶν κυνῶν] των κυνῶν V_3. ‖ διεσπάσθην] διεσπάσθαι V_2.

3. πράγματος] ita libri omnes. δράματος Faber, Iacobitzius, Dindorfius, Fritzschius; at cf. praef. pag. 11—15. ‖ τοιάδε ἦν] τοιάδ᾽ ἦν P_2. ‖ οἶσθα οἷός τε ἦν] οἶσθα οἷος τε ἦν V_1. οἶσθα οἷός γε ἦν F P_2. οἶσθά γε οἷος ἦν V_2. ‖ ἐτραγῴδει] ἐτραγώδει V_1. ‖ παρ᾽ ὅλον] παρὅλον P_1 I. ‖ τὸν Σοφοκλέα] τον σοφοκλέα P_1. ‖ Αἰσχύλον] αἰσχύνην F. ‖ ἐγὼ δὲ ἐπεὶ F I P_1 P_2. ἐγω δ᾽ ἐπεὶ ceteri libri, Iacobitz., Fritzsch. ‖ τάχιστα] ταχιστα P_2. ‖ Ἦλιν] ἦλιν F. ἥλιν V_3. ‖ διὰ τοῦ γυμνασίου . . . . . .] διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν F V_1 P_1 H V_2 P_2 V_3, sed in V_1 αὐτῶν verbi ω alius litterae, quae antea scripta erat, in locum suffectum videtur. διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτὸν P_1 I. διὰ τοῦ γυμνασίου ἀλύων post Schäferum Dindorf., Iacob. διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἰὼν Struvius. διὰ τοῦ γυμνασίου . . . . αὐτῶν Fritzschius; at αὐτῶν ne ipsum quidem certum esse e libris nunc patet. denique διὰ τοῦ γυμνασίου ἀνιὼν Sommerbrodtius parum bene; nam ἄνειμι verbi significatio (ascendere vel redire) a huius loci sententia aliena est. ‖ κυνικοῦ τινος] κυνικοῦ τινὸς P_1 V_2. ‖ τραχείᾳ] τραχεῖα F. ‖ φωνῇ] φωνὴ P_1 I. ‖ τὴν ἀρετὴν optimo consilio expunxit Sommerbr. ‖ ἁπαξαπλῶς] ἅπαξ ἁπλῶς V_1. ἅπαξ απλῶς V_2. ‖ οἷός τε] οἷος τε V_1. ‖ δὲ] δε V_2. ‖ βοῶσιν] ita V_1 V_3. βοῶσι ceteri libri.

καὶ ἥλιε καὶ ποταμοὶ καὶ θάλαττα καὶ πατρῷε Ἡράκλεις. Πρωτέα τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τοῦ Ἡλίου ἐπισημότερον, τὸν αὐτῷ ἀνταγωνίσασθαι τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον· ἀλλ᾽ ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς οὕτως; οὐ γὰρ Ἀσκληπιὸς [καὶ Διόνυσος] κεραυνῷ; οὐ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

5. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης — τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο — ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα. ὁ δέ, Οὐκ εἰς μακράν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπίασιν. Πῶς οὖν, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν, ἐβόα δὲ ὁ Κυνικός, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλον ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα ἢ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Ἀντισθένη οὐδὲ παραβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸν Σωκράτην αὐτόν, ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσους πως φυλάξαι αὐτοὺς καὶ οὕτω κατέπαυε τὸν λόγον· 6. Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ

4. πατρῷε] πατρῶε V_1. | δεθέντα] δοθέντα P_1 I, corr. P_1 III. || πόλεως omiserunt Ω Y. || ἐκβληθέντα] ἐκβοήσαντα (sic) V_1. | τοῦ Ἡλίου] omisit τοῦ V_2. || τὸν αὐτῷ ἀνταγωνίσασθαι] ita V_1 P_1 P_2 Ω Y. τὸν αὐτῷ ἀγωνίσασθαι V_2. τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ F et vulgo. || οὕτως] οὗτος V_2. || τὰ τελευταῖα] τὰ τελευταια V_1. τελευταῖα P_2. || κρατῆρας] κρατήρας P_1 I.

5. ταῦτα εἶπεν] ταῦτ᾽ εἶπεν P_2. || ἠρόμην] ἠρώμην V_1 I (ut videtur), P_1 I. || τινὰ] τινα P_1 I. omis. Ω Y. || τὸ] deest in P_1. || μακράν] μακρὸν V_2. || Ὀλυμπίασιν ὀλυμπιάσι V_1. ὀλυμπιάσι F P_1 II V_2 P_2. ὀλυμπιᾶσι P_1 I. || Πῶς οὖν P_1. πῶς ceteri libri editoresque. || ἐβόα δὲ] ἐβόα δ᾽ P_2. || ἐπαντλοῦντος] ἐπατλοῦντος F. || θαυμαστάς τινας] θαυμαστὰς τινὰς V_1 P_1 V_2 Ω. || ἠξίου] ἠξίου P_1. | Σωκράτην P_1. σωκράτη ceteri libri. || ἅμιλλαν] ἄμιλλαν V_1 I P_1 I. | πως] πῶς V_1 P_1. | κατέπαυε libri omnes. κατέπαυσε legebatur vulgo.

6. ταῦτα, ἔφη] ταυτα ἔφη V_2. ταῦτ᾽ ἔφη P_2. || Ὀλύμπιον] ὀλύμ-

Ἡρωεῖον. πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται τοῦ μὲν Φειδίας, τοῦ δὲ ἡ φύσις. ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε μάλα γελοίως καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες παραμυθούμενοι. 7. μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει οὐ περιμείνας διαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τῶν σπονδῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ δρῶν, εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· Ἐπεὶ ὁ κατάρατος Θεαγένης τέλος τῶν μιαρωτάτων αὐτοῦ λόγων τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα ἐποιήσατο, ἐγὼ κατὰ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ Δημοκρίτου γέλωτος ἄρξομαι. καὶ αὖθις ἐγέλα ἐπὶ πολύ, ὥστε καὶ ἡμῶν τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσατο. 8. εἶτα ἐπιστρέψας ἑαυτόν, Ἢ τί γὰρ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντα μὲν οὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶντα δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καταπτύστου ἕνεκα μονονουχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ἐστι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μου ἐξ ἀρχῆς παραφυλάξαντος τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ τὸν βίον ἐπιτηρήσαντος· ἔνια δὲ παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐπυνθανόμην καὶ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν. 9. τὸ γὰρ τῆς φύσεως τοῦτο πλάσμα καὶ δημιούργημα, ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανών,

πιον P_1. ‖ τεχνῖται P_2. τεχνίται ceteri libri. ‖ καταλιπόν] καταλιπών $V_1 V_2$. ‖ ξὺν πολλῷ] ξὺμ πολλῷ V_1. ‖ ἱδρῶτι] ἰδρῶτι P_1 I. ‖ μάλα] μάλε P_1. μεγάλα Ω Υ. ‖ τινες] τινὲς $P_1 V_2 P_2$ Ω.

7. οὐ περιμείνας] οὔτε περιμείνας P_2. ‖ ἀλλὰ] ἀλλ' P_2. ‖ ἐπ' αἰθομένοις] ἐπαιθομένοις P_1. ἐπαισθομένοις Υ. ‖ σπονδῶν] σποδῶν V_2. ‖ ἐπὶ πολυ] ἐπιπολὺ $V_1 V_2$ Ω. ‖ ὧδέ] ὡδέ P_1 I. ὧδε P_1 H. ‖ ἐγὼ κατὰ] ἐγὼ δὲ κατὰ Ω Υ. ‖ ἐπὶ πολὺ] ἐπιπολὺ $V_1 V_2$ Ω.

8. ἐπιστρέψας] ἐπιτρέψας $V_1 P_1$ I Ω Υ. ‖ Ἢ] καὶ V_2. ‖ τί γὰρ] [illegible] V_2. ‖ ὦ] ὁ P_1 I. ‖ ἀκούοντα] ακούοντας V_1 I Ω Υ. ‖ ὁρῶντα] ὁρῶντες V_1 I Ω Υ. ‖ ὡς δὲ] ὡς δε P_1. ὡς δ' P_2. ‖ εἰδείητε] εἰδείειτε P_1 I. εἰδοίητε Ω Υ. ‖ οἷόν] οἷὄν (sic) P_1 I. ‖ ἄγαλμά ἐστι] ἄγαλμα ἐστι V_2. ‖ ἐξ ἀρχῆς] ἐξαρχῆς P_2.

ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξατο, ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε καὶ τέλος κατὰ τοῦ τέγους ἀλόμενος διέφυγε ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος· εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας τρισχιλίων ἐξωνήσατο παρὰ τῶν γονέων τοῦ παιδὸς πενήτων ὄντων μὴ ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας. **10.** ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον· καίτοι πάντες ἴστε καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα οὐκ ἀνασχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτοῦ καταδικάσας ἐπλανᾶτο ἄλλοτε ἄλλην ἀμείβων. **11.** ὅτεπερ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, περὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε προφήτης καὶ θιασάρχης καὶ ξυναγωγεὺς καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν· καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ καὶ αὐτὸς ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι ἡγοῦντο καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο καὶ προστάτην ἐπεγράφοντο· τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρω-

9. ἐπεὶ] ἔπειτα ἐπεὶ V_1 P_1 I V_2 Ω: sed in Ω ἔπειτα linea supposita expunctum videtur. ‖ ἤρξατο] ἤρξατο P_1 I. ‖ Ἀρμενίᾳ] ἀρμενίᾳ V_1. ‖ μάλα] μᾶλα P_1 I. ‖ πολλὰς πληγὰς] πληγὰς πολλὰς P_1. ‖ ἔλαβε] ἔλαβεν V_1 Ω. ‖ κατὰ] ἀπὸ V_2. ‖ τέγους] πελάγους (sic) P_2. ‖ ἀλόμενος] ἐλόμενος P_1 I. ἀλώμενος P_2. ‖ διέφυγε] διέφυγεν V_1. ‖ ῥαφανῖδι Bekker. ῥαφανίδι libri omnes.

10. ἐδεδημιούργητο] δεδημιούργητο libri omnes. ‖ ἔδρασε] ἔδρασεν V_1. ‖ ἀπέπνιξε] ἀπέπνηξε (ι supra scr.) Ω ‖ ἀνασχόμενος] ανασχόμενος P_1 I. ‖ ὑπὲρ] ὑπερ P_1 I ‖ ἄλλοτε ἄλλην V_1 P_1 V_2 P_2 Ω Y. ἄλλην ἄλλοτε F editoresque hactenus.

11. ἐξέμαθε] ἐξέμαθεν V_1. ‖ ἱερεῦσι] ἱερεῦσιν V_1. ‖ καὶ ante θιασάρχης omis. V_1 P_1 Ω Y. ‖ θιασάρχης] θειασάρχης V_1 Ω Y. διασάρχης V_2 ‖ βίβλων τὰς] βιβλίων τὰς V_1 P_1. βιβλίων τὰ V_2. ‖ πολλὰς δὲ] πολλάς δε V_1. πολλὰ δὲ V_2. ‖ καὶ αὐτὸς V_2 P_2 et iam antea Cobetus. αὐτὸς καὶ F P_1 V_1 Ω Y Iacobitzius, Dindorfius. ‖ ξυνέγραφε] ξυνέγραφεν V_1. ἐξέγραφεν Ω. ἐξέγραφε Y. ‖ αὐτὸν] αὐτῶν V_1. ‖ ἐπεγράφοντο Fritzschius. cf. Scytha 10. ἐπέγραφον libri. In V_2 verba a τὸν μέγαν γοῦν κτλ. usque ad finem capitis (ἐς τον βίον) a pio homine erasa. ‖ σέβουσιν ἄνθρωπον P_1.

πον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα ὅτι καινὴν ἐνταῦθα τελετὴν εἰσῆγεν ἐς τὸν βίον. **12.** τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὁ Πρωτεὺς ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅπερ καὶ αὐτὸ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον καὶ τὴν τερατείαν καὶ τὴν δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα πάντα ἐκίνουν ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνατον, ἥ γε ἄλλη θεραπεία πᾶσα οὐ παρέργως, ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν παρὰ τῷ δεσμωτηρίῳ περιμένοντα γράδια, χήρας τινὰς καὶ παιδία ὀρφανά, οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν καὶ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτοῦ διαφθείραντες τοὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο καὶ λόγοι ἱεροὶ αὐτοῦ ἐλέγοντο καὶ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος — ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο — καινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο. **13.** καὶ μὴν κἀκ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν ἧκόν τινες, τῶν Χριστιανῶν στελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες καὶ ξυναγορεύσοντες καὶ παραμυθησόμενοι

σέβουσι τὸν ἄνθρωπον ceteri libri. ‖ ἐνταῦθα] ita scribendum censeo. ταύτην $F\,\Omega\,Y$ editores. ταῦτα $V_1\,P_1\,P_2$. ‖ εἰσῆγεν cum libris fere omnibus scribendum, nam verba ὅτι καινὴν ἐνταῦθα τελετὴν κτλ. ad ἀνασκολοπισθέντα, non ad σέβουσιν ἄνθρωπον referuntur. εἰσήγαγεν P_1. ‖ ἐς] ἐπὶ $V_1\,P_1\,P_2\,\Omega\,Y$.

12. περιεποίησε] περιεποίησεν V_1. ‖ τερατείαν] τερατίαν $P_1\,I$; correxit, ut videtur, $P_1\,II$. ‖ τὴν ante δοξοκοπίαν legitur in uno P_1. ‖ δοξοκοπίαν] δοξοκομπίαν $P_1\,II$. ‖ ἐπεὶ δ' οὖν] ἐπειδ' οὖν $P_1\,II$. ἐπεὶ οὖν $V_2\,P_2$. ‖ ἐξαρπάσαι] ἐξαρπᾶσαι $P_1\,I$. ‖ πειρώμενοι] πειρόμενοι $P_1\,I$. ‖ εἶτ' ἐπεὶ] εἴτ' ἐπεὶ V_1. εἶτα ἐπεὶ $V_2\,P_2$. ‖ ξὺν] ξυν $V_1\,P_1$. σὺν $F\,V_2$. ‖ σπουδῇ] σπουδή $P_1\,I$. ‖ γράδια Iacobitzius, Dindorfius, Fritzschius. γραΐδια libri omnes. ‖ αὐτῶν deest in P_2. ‖ ἔνδον omis. $\Omega\,Y$. ‖ διαφθείραντες $V_1\,P_1\,I$; $P_2\,\Omega\,Y$ iamque antea Lehmannus Fritzschiusque. διαφθείροντες F Iacob., Dindorfius. ‖ αὐτοῦ ipse conieci. αὐτῷ $P_1\,II$. αὐτῶν ceteri libri editoresque. ‖ καινὸς] κενὸς $V_1\,P_1\,I$. ‖ ὠνομάζετο] ὀνομάζετο $F\,P_1\,I$.

13. κἀκ post Dindorfium Fritzschius. καὶ ἐκ Iacob. in priore editione. καὶ libri. ‖ Ἀσίᾳ] ασία $P_1\,I$. ‖ ἐστὶν ὧν] ἔστιν ὧν $P_1\,V_2\,P_2$.

τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ πάθος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται δημόσιον· ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἧκε χρήματα παρ' αὐτῶν ἐπὶ προφάσει τῶν δεσμῶν καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς οἱ κακοδαίμονες τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον, παρ' ὃ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου καὶ ἑκόντες αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων · · · ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτὸν προσκυνῶσι καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξ ἴσης καὶ κοινὰ ἡγοῦνται ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐν βραχεῖ ἐγένετο ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών. **14.** πλὴν ἀλλ' ὁ

ἔστιν ὢν V_1. ‖ *πάθος* V_2 P_2. *τάχος* ceteri libri et vulg. lectio. ‖ *ἐπιδείκνυνται*] *ἐπιδείκνυται* P_2 ‖ *ἐπειδάν*] *ἐπεὶ δ' ἂν* V_1 P_1 *I*. ‖ *Περεγρίνῳ*] *περιγρίνῳ* *F*. ‖ *τότε* deest in P_1. ‖ *ἧκε*] *ἧκεν* V_1. ‖ *παρ' αὐτῶν*] *δι' αὐτῶν* *F*. ‖ *ἐπὶ*] *ἐπι* P_1 *I*. ‖ *ἐποιήσατο* P_1 *H* et iam antea editorum recentiores. *ἐποιήσαντο* ceteri libri. ‖ *αὐτοὺς* P_1 *H Ω Y*, in *Ω* tamen antea *αὐτοὺς* scriptum erat. ‖ *ἔσεσθαι*] *εσεσθαι* P_1 *I*. ‖ *παρ' ὃ*] *παρὸ* P_1 V_2 P_2. ‖ *καταφρονοῦσι*] *καταφρονοῦσιν* V_1. ‖ *αὐτοὺς* P_1 *H Ω Y*. *αὐτοὺς* *F* V_1 P_1 *I*. deest in V_2 P_2. ‖ In V_2 verba ab *ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος* usque ad *προσκυνῶσι* erasa sunt, in P_1 *σοφιστὴν* verbum erasum, quod sequitur *αὐτὸν* linea deletum. Ceterum de hoc loco cf. praef. pag. 16—17. ‖ *ἐπειδὰν*] *ἐπειδ' ἂν* V_1. *ἐπεὶ δ' ἂν* P_1 *I*. *ἐπειδὰν* (η superscr.) (sic) *Ω*. ‖ *ἀπαρνήσωνται*] *ἀπ' ἀρνήσωνται* P_1. ‖ *ἀνεσκολοπισμένον*] *ἀνασκολοπισμένον* *F*. ‖ *ἐκεῖνον* omiserunt *Ω Y*. ‖ *αὐτὸν* P_1 Sommerbrodtius. *αὐτὸν* (sic) *Ω*. *αὐτῶν* ceteri libri editoresque hactenus Fritzschio excepto, qui *ἀπ' αὐτῶν* coniecit. *προσκυνῶσι*] *προσκυνῶσιν* V_1. ‖ *βιῶσι*] *βιῶσιν* V_1. ‖ *ἁπάντων*] *ἅπαντα* *Y*. ‖ *ἐξ ἴσης*] *ἐξίσης* V_2 P_2 ‖ *ἢν*] *ἂν* *F*. *ἦν* P_1 *I*. ‖ *παρέλθῃ*] *παρέλθη* V_1. *παρέλθοι* *Ω Y*. ‖ *τις*] *τίς* V_1 P_1 V_2 P_2 *Ω*. ‖ *γόης καὶ τεχνίτης*] *γόης τὲ* (sic) *καὶ τεχνίτης* V_2 P_2. ‖ *πράγμασι*] *πράγμασιν* V_1. *πρᾶγμασι* P_1. ‖ *ἐν βραχεῖ*] *ἐν βραχεὶ* P_1 *I*. ‖ *ἐγχανών*] *ἐγχανων* V_1.

Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν οὐδὲ τῆς κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ ἐς τὴν οἰκείαν ἐπανελθὼν καταλαμβάνει τὸ περὶ τοῦ πατρῴου φόνου ἔτι φλεγμαῖνον καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπανατεινομένους τὴν κατηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων παρὰ τὴν ἀποδημίαν αὐτοῦ καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε πεντακισχιλίων· τοσούτου γὰρ οὐδὲ ἡ πᾶσα τῶν Παριανῶν πόλις πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας παραλαβοῦσα πραθείη ἂν αὐτοῖς ἀνθρώποις καὶ βοσκήμασι καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ. **15.** ἀλλ' ἔτι γε ἡ κατηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστόν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες οὕτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε· παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν — ἐκόμα δὲ ἤδη καὶ τρίβωνα πιναρὸν ἠμπείχετο καὶ πήραν παρήρτητο καὶ τὸ ξύλον

14. ἀφείθη] ἀφήθη ut videtur P_1 I. ‖ φιλοσοφίᾳ] φιλοσοφία V_1. ‖ ἀπολίποι] ἀπολείποι V_1. ἀπολείπῃ V_2. ἀπολίπῃ P_2. ‖ ὑπολαβὼν] ὑπὸλαβὼν P_1 I. ‖ ἐς] εἰς F V_2. ‖ οἰκείαν F P_1. οἰκίαν ceteri libri. ‖ ἐπανελθὼν] παρελθὼν V_2 P_2. ‖ ὑπελείποντο] ὑπελίποντο V_1. ἀπελίποντο Ω Y. ‖ ὅσον εἰς] ὅσον ἐς V_2 P_2. ‖ οὐχ ὥσπερ] οὐχ' ὥσπερ V_2 ‖ παγγέλοιος] P_1 ante π deletae litterae vestigia praebet (ε fuerit) cui lenis spiritus superpositus erat. ‖ ἡ πᾶσα] εἰ πᾶσα V_1. ‖ σὺν] συν V_1. ‖ αὐτῇ] αὐτῇ P_1. αὐτῇ V_1. ‖ γειτνιώσας] γειτνιῶσας F. ‖ πραθείη] προσθείη P_1 (P_1 II η litterae lineolam superposuit). παραθείη scriptum erat in Ω, serius in πραθείη emendatum. ‖ βοσκήμασι] βοσκήμασιν V_1.

15. ἐῴκει] ἐώκει V_1. ‖ εἰς μακρὰν] εἰς μακρὸν V_2 P_2. ‖ ἀσεβῶς] ἀσεβὼς V_2. ‖ σκέψασθε] σκέψασθαι V_1. ‖ οἷόν τι] οἷόν τε Y. ‖ ἐξεῦρε] ἐξεῦρεν V_1. ‖ διέφυγε] διέφυγεν V_1. ‖ Παριανῶν] παρειανῶν. ‖ ἠμπείχετο]

ἐν τῇ χειρὶ ἦν καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο — τοιοῦτος οὖν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι καὶ πρὸς διανομὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο, κἂν εἴ τις ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο. **16.** ἐξῄει οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ᾽ ὧν δορυφορούμενος ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο· εἶτα παρανομήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους — ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς — οὐκέτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ἀπαιτεῖν ᾤετο δεῖν παρὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ᾽ ἐμμένειν ἐκελεύσθη οἷς ἅπαξ διέγνω μηδενὸς καταναγκάσαντος. **17.** τρίτη ἐπὶ τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον παρὰ τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵναπερ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διησκεῖτο, ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῶν περιεστώτων

ἠμπίσχετο V_2 P_2 Ω Y. ‖ ἦν deest in F. ‖ ὅλως] ὅλος Ω Y. ‖ πατὴρ αὐτῷ] αὐτῷ πατὴρ P_2. ‖ κατέλιπε] κατέλιπεν V_1. καταλέλοιπε P_2 ‖ πρὸς διανομὰς] πρὸς τὰς διανομὰς P_2. ‖ κἂν] κὰν P_1. ‖ ἐπιχειρήσειε] ἐπιχειρήσειεν V_1. ἐπεχειρήσειεν P_1 I. ἐπεχείρησε P_1 II.

16. ἐξῄει] ἐξήει V_1. ‖ παρανομήσας τι] παρανομήσας τί P_1 Ω ‖ ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων] ὤφθη γάρ τις, ὡς οἶμαι, ἐσθίων P_1 I. ὤφθη γάρ τι ἐσθίων, ὡς οἶμαι P_2. ὤφθη γάρ τοι ἐσθίων, ὡς οἶμαι V_2. ‖ οὐκέτι] οὐκ ἔτι P_1 I. ‖ αὐτὸν libri fere omnes (Fritzschius). αὐτῶν Y et vulgo. ‖ παλινῳδίας] παλινωδίας V_1. ‖ ἀπαιτεῖν ᾤετο δεῖν V_1 P_1 V_2 P_2 Y. ἀπαιτεῖν ᾤχετο δεῖν fuerat in Ω. ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν F editoresque. ‖ ἠξίου] ἠξίου P_1 I. ‖ καταναγκάσαντος] ἀναγκάσαντος V_2 P_2

17. ἐπὶ] ἐπι P_1 I. ‖ ἵναπερ] ἵνά περ V_2 P_2. ‖ διησκεῖτο V_1 P_1 Ω. διήσκητο ceteri libri editoresque hactenus. ‖ ξυρόμενος] ξυρώμενος P_1 II P_2. ‖ χριόμενος] χριώμενος P_1 I ‖ ἐν πολλῷ δὲ] omisit δὲ V_2. ‖

δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος, εἶτα παίων καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγὰς καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυματοποιῶν. **18.** ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε. καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πρᾳότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς, ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα· ἐκείνῳ γάρ, ὡς εἰκός, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν καὶ οὐκ ἠξίου τὸν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν [τινα] κολάζειν ἐπὶ ῥήμασι καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· παρά γοῦν τοῖς ἰδιώταις καὶ περίβλεπτος ἦν ἐπὶ τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, ἀνὴρ σοφός, ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου. πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτοῦ καὶ διὰ στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς· καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ καὶ Δίωνι καὶ Ἐπικτήτῳ καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν περιστάσει τοιαύτῃ ἐγένετο. **19.** οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας

ἀδιάφορον editores. ἀδιάφθορον codices omnes. ‖ θαυματοποιῶν] θαυμαστοποιῶν F.

18. ἐπὶ Ἰταλίαν] ἐπι Ἰταλίας P_1 I. ἐπὶ Ἰταλίας V_1 P_1 Ω. ἐπ' Ἰταλίαν V_2 P_2. ἐπὶ Ἰταλί (sic) Y. ‖ ἔπλευσε] ἔπλευσεν V_1 Ω. ‖ πρᾳότατον] πραότατον V_1 ‖ ἔμελε] ἔμελεν V_1. ἔμελλεν V_2. ‖ τὸν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν [τινα]] τὸν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον τινὰ V_1. τὸν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα V_2 P_2 Y. τὴν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον τινὰ P_1 Ω. τὴν φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα F Y. φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα post Iacobitzium editores; sed potius quam τὸν expungendum esse censeo τινα, quod e posteriore τινὰ nasci potuit. Cum τινα irruisset τὸν superfluum factum in τὴν verterint librarii, ut cum φιλοσοφίαν congrueret. ‖ ῥήμασι] ῥήμασιν V_2. ‖ τέχνην τινὰ libri omnes. τινὰ delevit Fritzschius (praef. ad quaest. lucian.), quem nescio cur omnes secuti sint. ‖ τούτῳ] τούτω V_1. τοῦτο Ω Y. ‖ ηὐξάνετο] ηὔξανετο P_1 I. ‖ γοῦν] γ' οὖν V_1. γοῦν P_1 I. ἰδιώταις] ἰδιωταις P_1. ἐπιτετραμμένος] τετραμμένος Ω Y. ‖ αὐτοῦ] αὐτῷ V_2 P_2 ‖ ἅπασιν V_1 H notam verbo superposuit. ‖ ἐξελαθείς] ἐξελασθείς V_1 I (ut videtur) P_1. ‖ κατὰ] κατα V_2. ‖ Μουσωνίῳ] μουσωνίω Ω. ‖ τοιαύτῃ] τοιαύτη V_1.

19. οὕτω δὴ] οὕτω δὴ καὶ V_2. ‖ Ἠλείοις] ἠλίοις Ω. ‖ ἄρτι δὲ

ἔπειθεν ἀνταίρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι προὔχοντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ καὶ ἔπαυσε δίψει ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστάς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων διακαρτερεῖν διψῶντας καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἳ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τοῦ χωρίου ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν ἐπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ἐπὶ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος εὕρετο μὴ ἀποθανεῖν. **20.** ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα λόγον τινὰ διὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τῶν διὰ μέσου, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τῆς τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ᾽ ἁπάντων καὶ μηκέθ᾽ ὁμοίως περίβλεπτος ὤν — ἕωλα γὰρ ἦν ἅπαντα καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ᾽ ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θαυμάζειν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, οὗπερ ἐξ ἀρχῆς δριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε — τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο τὸ περὶ τῆς πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ᾽ Ὀλυμπίων τῶν ἔμπροσθεν ὡς ἐς τοὐπιὸν καύσων ἑαυτόν. **21.** καὶ νῦν

τοὺς Ἕλ. ἔπειθεν ἀνταίρασθαι ὅπλα Ῥ. omisit P_2. ἐποίησε] ἐποίησεν V_1. ἐπήγαγε] ἐπήγαγεν V_1. ἀπολλυμένους] ὀλλυμένους F. καταθηλύναντα] καταθηλύναντα καὶ V_2 καταθηλύνοντα P_2. τὸ ξηρὸν] το ξηρὸν P_1. ταῦτα ἔλεγε] ταῦτα ἔλεγεν V_1 Ω (ἔλαγεν pro ἔλεγεν in Ω?). ταῦτ᾽ ἔλεγε P_2. εὕρετο V_1 Ω Υ. εὗρε τὸ ceteri libri et vulg. lectio. εὕρετο τὸ Fritzschius.

20. ἑξῆς] ἐξῆς V_1. διὰ τεττάρων] δια τεττάρων P_1. διὰ μέσου] διὰ μέσων V_2. ‖ ὑπὲρ τοῦ τὸ] ὑπὲρ τοῦτο F. ‖ ὑφ᾽ ἁπάντων] ὑφ ἁπάντων V_1. ὑφαπάντων P_1 I. μηκέθ᾽] μὴκέθ᾽ V_1 P_1 I Ω. καινουργεῖν] κακουργεῖν F. κεινουργεῖν V_1 P_1 I. ἐδύνατο] ἠδύνατο V_2. ‖ ἐφ᾽ ὅτῳ] ἐφότῳ P_1 I. ἐκπλήξει] ἐκπλήξειε V_1 P_1 V_2 P_2 Ω Υ. οὗπερ] οὕπερ P_1 I. ἐξ ἀρχῆς] ἐξαρχῆς F Ω. ἐξ αρχῆς P_2. ‖ ἔρωτα ἐρῶν] ἔρον ἐρῶν V_2. ‖ ἐτύγχανε] ἐτύγχανεν V_1 Ω Υ. ἐβουλεύσατο τὸ περὶ coniecit Halmius, quem Iacobitzius (in edit. altera Teubneriana) atque Fritzschius secut sunt. ἐβουλεύσατο περὶ libri. ἐς τοὺς] εἰς τοὺς V_2. εὐθὺς] εὔθυς P_1 I. ‖ ἀπ᾽ Ὀλυμπίων] ἀπολυμπίων V_1. ‖ τοὐπιὸν] τουπιὸν V_1.

αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων καὶ ξύλα συγκομίζων καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δέ, οἶμαι, μάλιστα μὲν περιμένειν τὸν θάνατον καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου· εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι, μὴ πυρὶ μηδὲ τοῖς ἀπὸ τῆς τραγῳδίας τούτοις χρῆσθαι, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δή ποτε οὐχὶ κατὰ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον Φιλοκτήτην παραλαβών; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ τῆς πανηγύρεως πληθούσης μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτόν, οὐκ ἀνάξιος ὢν μὰ τὸν Ἡρακλέα, εἴ γε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας καὶ τοὺς ἀθέους δίκας διδόναι τῶν τολμημάτων· καὶ κατὰ τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τὸν τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τὴν ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ χανόντα πρὸς τὴν φλόγα ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ διὰ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖν μόνον τὸ στόμα καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

22. τὸ μέντοι θέαμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνόν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καιόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν

21. θαυματοποιεῖ] θαυμαστοποιεῖ *F.* ‖ ὥς φασι V_1 V_2. ως φασὶ *Ω.* | δεινήν τινα] δεινὴν τινα *Ω.* | ἐχρῆν δέ] ἐχρὴν δὲ P_1 *II.* | μηδὲ] μὴδὲ V_1 P_1 V_2 P_2. | τοῖς] τοὺς V_1, | ἀλλ' ἕτερον] ἀλλέτερον P_1 *I.* | ἑλόμενον] ἐλεύθερον V_1 *I.* V_1 *II* scripsit ο super ευ, μ super θ, ν super ρ: alia manus (V_1 *III?*) ἑλόμενον in margine adscripsit. ἑλομένων P_1 *I.* ‖ Ἡράκλειόν τι] ἡράκλειον τις V_1. ἡράκλειόν τις V_2. ἡράκλειον τίς *Ω.* ἡράκλειον τὶς *Y.* omisit τι P_2. | οὐχὶ] οὐ P_2 | ἑλόμενος] ἐλόμενος P_1 *I.* ‖ ἐνέπρησε] ἐνέπρησεν V_1. | ἐπὶ] ἐπι P_1 *I.* | πατραλοίας] πατραλλοίας V_2 ‖ δίκας omisit Y spatio vacuo relicto. | κατὰ] κατα V_2. | ὀψὲ δρᾶν] δρᾶν ὀψὲ P_2. | ἔοικεν] ἔοικεν P_1 *I.* | πάλαι] πᾶλαι P_1 *I.* deest in V_2. | ἅπαξ] ἄπαξ P_1. | ἀκαρεῖ] ἀκαρεὶ P_1 *II.* | τεθνάναι] τεθνᾶναι P_1 *I.* | τόδε] τόδέ P_1 *II.* | ἀνοῖξαι] ἀνοίξαι V_1 P_1 *I..* | δεῖν bene Fritzschius. δεῖ libri et vulgo. | τεθνάναι] τεθνᾶναι V_2 (quod nescio an ipse postea emendaverit) P_1.

22. οἶμαι] ὡς οἶμαι P_2. ‖ καιόμενος] καὶ όμενος P_1 *I.* ‖ μηδὲ]

ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δέ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον τρόπον οὐκ εἶχεν ἐπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ. **23.** καίτοι φησὶν ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καύσεως καὶ τῶν τοιούτων δειμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρινεῖ καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσει, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ; **24.** καίτοι δυνατὸν ἔσται ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀψομένους τὸ πρᾶγμα. ὑμᾶς δ' οὖν αὖθις ἐρήσομαι· δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τοῦ τοιούτου γενέσθαι; οὐκ ἂν εἴποιτε. καὶ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπου μηδ' αὐτῶν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τὸν οὖν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ καὶ

μὴ δὲ V_1 V_2 P_2. || ἄλλους] ἄλλως V_2. || ἀκούετε] ἀκούεται V_2. || δέ] δε P_1 *I*. || θέλων τις] θέλων τίς V_1 P_1 V_2 Ω. || ἐνέπρησε] ἐνέπρισε P_1 *I*. || Ἐφεσίας] ἐφεσίων P_2. || τοιοῦτόν τι] τοιοῦτον τί V_1 Ω. τοιοῦτό τι V_2 P_2.

23. καίτοι φησὶν] καίτοι φησιν Ω. || δρᾷ] δρᾶν *F*. || ἡδέως] ἡδέως P_1 *I*. || ταύτης] αὐτῆς, ut videtur, V_1 *I*. || καύσεως] καύσεων Ω Υ. || δειμάτων] δειγμάτων V_2. || διακρινεῖ P_1 *II* P_2 Ω et iam antea Fritzschius, Iacobitzius, Dindorfius. διακρίνει ceteri libri. || φιλοκινδυνοτέρους] φιλοκινδυνωτέρους *F* V_2. || τολμηροτέρους] τολμηρωτέρους *F*.

24. ἔσται P_1 *II*. ἔστω ceteri libri editoresque omnes. || ἐς] εἰς P_2. deest in Ω. || πρὸς omisit *F*. || δέξαισθ'] δέξεσθ V_1. δέξασθ' P_1. δέξοισθ' P_2. || ὑμῶν τοὺς παῖδας] τοὺς παῖδας ὑμῶν *F* et vulgo. || τοῦ ante τοιούτου omiserunt P_2 Ω Υ. || γενέσθαι] iterat sed obliterat Υ. || καὶ τί] καίτοι τί Lehmannus, Iacobitzius. || ἠρόμην] ἡρόμην P_1 *I*. || μηδ'] μὴδ' V_1 P_2 Ω. || αὐτῶν τις] αὐτῶν τίς V_1 V_2 Ω. || αἰτιάσαιτο ἄν τις] αἰτιάσαιτο ἐστὶν ἄν τις *V*. αἰτιάσαιτ' ἄν τις P_2. || τἄλλα] τἄλλα V_1 V_2 P_2 Ω. τἄλλα P_1. || τἀνδρὸς] τ' ἀνδρὸς V_1 P_1. τοῦ ἀνδρὸς P_2. || οὐχ ἕπεται] οὐχ' ἔπεται P_1 V_2 ||

συνοδεύει παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθαι συνεμπεσὼν ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸ πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πήρᾳ καὶ βάκτρῳ καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥάδια καὶ παντὸς ἂν εἴη, τὸ τέλος δὲ καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν συκίνων ὡς ἔνι μάλιστα χλωρῶν ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας· ὥστε ἄμεινον τὸ διὰ τοῦ καπνοῦ· ἴδιον γὰρ καὶ ὑμῶν ἂν μόνων γένοιτο. **25.** ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρείου αἵματος, ὥς φησιν ἡ τραγῳδία, κατεσθιόμενος. οὗτος δὲ τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί᾽, ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες· ἐκείνοις γὰρ αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ ὂν καινὸν καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωροὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ᾽ οὖν κἂν ἐκείνους μιμείσθω· ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάν-

ὥς φησιν] ὥς φησὶν Γ_1 Ω. | συνεμπεσὼν] συμπεσὼν P_2. || ἐπὶ κεφαλὴν primus Iacobitzius. ἐπὶ κεφαλῆς omnes codices (in P_1 insuper ἐπι sine accentu scriptum est.) | ῥάδια] ῥάδια Γ_1. | πυρὰν] πυρᾶν P_1 I. || συνθέντα] συντιθέντα F. | ἔνι] ένι Γ_1. | ἐναποπνιγῆναι] ἐνὰποπνιγῆναι P_1 I. | αὐτὸ] αὐτῷ Γ_1. | Ἡρακλέους καὶ Ἀσκληπιοῦ] Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἡρακλέους Γ_2. | ὁρᾶν ἔστιν] ὁρᾶν ἐστὶν Γ_2. ὁρᾶν ἐστιν Γ_1 P_1 P_2 Ω. | αὐτὸ] αὐτο Ω. | ὑμῶν ἂν μόνων Γ_1 P_1 Γ_2 P_2 Ω Y. ὑμῶν μόνων ἂν F et vulgo.

25. ἄλλως τε] ἄλλως τὲ P_1. | καὶ deest in Γ_2. | ἐτόλμησέ] ἐτόλμησέν Γ_1. || τοιοῦτον] τοιοῦτο Γ_1 P_1 Γ_2 Ω. || Κενταυρείου] κενταυρίου P_1 I Ω Y. || ὥς φησιν] ῶς φησὶν Γ_1 Ω. ὡς φὴ (sic) P_1. | ἐμβάλλει] ἐμβάλει P_1 I. | νὴ Δί᾽] νὴ Δία Γ_2. | Βραχμᾶνες] βραχμάνες Γ_1 (ut videtur) P_1 I. || ἐκείνοις] ἐκείνους suprascr. ους Ω. || αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης P_2 Y et iam antea Faber quem Iacobitz. et Dindorf. secuti sunt. ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης Γ_1. ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης P_1. ἑαυτὸν ἠξίου ὁ Θεαγένης Γ_2. ἠξίου Θεαγένης ἑαυτὸν F, unde ἠξίου Θεαγένης αὐτὸν Fritzschius. ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένους suprascr. ης Ω. | ὥσπερ ὂν καινὸν ipse conieci. ὥσπερ οὐ κενὸν Γ_1. ὥσπερ εἰ εἴη καινὸν P_1 II. ὥσπερ οὐκ ἐνὸν P_1 I, ceteri libri editoresque omnes. | καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας Γ_1 P_1 Γ_2. omisit καὶ P_2. καὶ Ἰνδοῖς εἶναί τινας Ω corr. καὶ in κἀν. κἂν Ἰνδοῖς εἶναί τινας Y. εἶναί τινας καὶ ἐν Ἰνδοῖς F et vulgo. | μωροὺς] μακροὺς Γ_2. | δ᾽ οὖν] δοῦν P_1. | εἰς] ἐς Γ_1 P_2 Ω Y. ||

δρον κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν. ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον παραστάντες ἀκίνητοι ἀνέχονται παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ σχῆμα καίονται οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐκτρέψαντες τῆς κατακλίσεως. οὗτος δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξεται συναρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ πυρός; οὐδ' ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μή, ὅπερ φασί, μηχανήσεται βαθεῖαν γενέσθαι καὶ ἐν βόθρῳ τὴν πυράν. **26.** εἰσὶ δ' οἳ καὶ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν καί τινα ὀνείρατα διηγεῖσθαι, ὡς τοῦ Διὸς οὐκ ἐῶντος μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαρρείτω τούτου γε ἕνεκα· ἐγὼ γὰρ διομοσαίμην ἂν ἦ μὴν μηδένα τῶν θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Περεγρῖνος κακὸς κακῶς ἀποθάνοι. οὐ μὴν οὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι· οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ καὶ ὑπεκκάουσι, τὴν γνώμην οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκατασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυράν, τοῦτο μόνον χάριεν ἂν ἐργάσαιτο. **27.** ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μετωνόμασεν ἑαυτόν, ὅτι καὶ φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ

Κάλανον] κάλαμον F. κέλανον (ut videtur) P_2 | καόμενόν φησιν] καόμενον φησὶν V_1 P_1 V_2 P_2 Ω. | ἐπειδὰν] ἐπειδ' ἂν V_1. | ἀνέχονται] ἔχονται P_2. | παροπτώμενοι] παραπτόμενοι V_2 παροπτόμενοι Ω Υ. || εἶτ' ἐπιβάντες] εἴτ' ἐπιβάντες V_1. εἶτα ἐπιβάντες V_2. εἰτ' ἐπιβάντες P_1. || οὐδ' ὅσον] οὐδ' ὅσος ut videtur V_2. ἐκτρέψαντες Faber, quem omnes secuti. ἐντρέψαντες F V_1 P_1 V_2 Ω Υ. ἐνστρέψαντες P_2. | οὐδ' ἀπ' ἐλπίδος Fritzschius. οὐκ ἀπ' ἐλπίδος P_1 II P_2. οὐκαπελπίδος P_1 I. οὐκ' ἀπ' ἐλπίδος P_1 III. οὐκ ἀπελπίδος V_1 Ω. οὐ κετ' ἐλπίδος V_2. || ἀναπηδήσεσθαι] ἀναπηδήσ$\overset{α}{ε}$σθαι F. ἀναπηδήσασθαι V_1 P_1 I V_2 Ω. || μηχανήσεται] μὴχανήσεται P_1 I. || βαθεῖαν] βαθείαν V_1 P_1 I.

26. μεταβάλλεσθαι P_1 II. μεταβα$\overset{λ}{λ}$έσθαι (sic) F. μεταβαλέσθαι V_1 P_1 I V_2 P_2 Ω. | ἢ μὴν] ἢ μὴν V_1 P_1 P_2. | μηδένα] μὴδένα P_1. | κακὸς κακῶς Fritzschius, quem secuti sunt Iacobitzius et Dindorfius. κακὸς P_1 I. κακῶς P_1 II ceterique libri omnes. | ῥᾴδιον] ῥάδιον V_1. | ἔτ' ἀναδῦναι] ἔτ ἀναδῦναι P_1 I. ἔτι ἀναδῦναι V_2 P_2. | συνόντες] συνῶντες V_2. || παρορμῶσι] παρορμῶσιν V_1. || εἰς] ἐς P_2. | ἂν ἐργάσαιτο primus Iacobitzius. ἐργάσαιτο F V_1 P_1 P_2 Ω Υ. ἐργάσεται V_2.

27. μετωνόμασεν] μετ' ὠνόμασεν V_1.

λογοποιεῖ καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν [εἶναι] δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν, καὶ δῆλός ἐστι βωμῶν ἤδη ἐπιθυμῶν καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων. **28.** καὶ μὰ Δία οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι. οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται, διότι καὶ Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διός, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ ἦ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι μαστίγων ἢ καυτηρίων ἤ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ νὴ Δία τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ συστήσεσθαι νυκτέριον καὶ δᾳδουχίαν ἐπὶ τῇ πυρᾷ. **29.** Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὥς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ Σίβυλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων· καὶ τὰ ἔπη γὰρ ἀπεμνημόνευεν·

ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κάτα πῦρ ἀνακαύσας

χρησμούς τινας] χρησμοὺς τινὰς V_1 P_2 Ω. ‖ διέξεισι] διέξεισιν V_1. ‖ χρεὼν] χρεῶν V_1. ‖ εἶναι ipse expunxi, cf. praef. pag. 17—18. ‖ δῆλός ἐστι] δῆλός ἐστιν F. δῆλος ἐστὶ P_1 V_1 V_2 Ω. ‖ χρυσοῦς] χρυσοὺς P_1 I. ‖ ἐλπίζων] ἐλπίδων suprascr. ζ Ω.

28. ἐν πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις V_1 P_1 V_2 Ω Υ, ut iam antea coniecerat Fritzschius. ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις ceteri libri editoresque. ‖ εὑρεθήσεσθαί τινας] εὑρεθήσεσθαι τινὰς P_1 V_1 V_2 Ω Υ. ‖ καὶ τεταρταίων] omisit καὶ V. ‖ ἐντετυχηκέναι] ἐντετυχέναι P_1. ‖ μηχανήσονται] μὴχανήσονται P_1 I. ‖ ἦν] εἶναι habuerat P_1, quod prima manus ipsa in margine emendavit. ‖ ἦ μὴν] ἢ μὴν V_1 P_1. ‖ καυτηρίων] καυτηριῶν P_1 H. ‖ ἤ τινος] ἢ τινὸς V_1 P_1 Ω. ‖ νὴ Δία] νηδία V_1. ‖ τελετήν τινα] τελετὴν τινὰ V_1 Ω. ‖ συστήσεσθαι V_1 V_2 Ω Υ, quod iam antea coniecerat Cobetus, scripserat Fritzschius. συστήσασθαι P_1 P_2. στήσεσθαι F et vulgo. ‖ δᾳδουχίαν] δαδουχίαν V_1.

29. Θεαγένης] Θεαγένη V_2. ‖ ὥς μοί τις] ὥς μοι τίς P_1 V_1 P_2. ὥς μοι τις Ω. ‖ ἀπήγγειλε] ἀπήγγειλεν V_1. ‖ Σίβυλλαν] σιβύλλαν F V_2. σίβύλλαν (sic) P_1 H. ‖ ἀπεμνημόνευεν] ἀπεμνημόνευσεν V_2 Υ. ‖ ὁπόταν] ὁπότ' ἂν V_1 P_1 V_2. ‖ Κυνικῶν] κυννικῶν P_1. κυνικὸς P_2. ‖ ὄχ' ἄριστος] ὄχ' ἄριστος F. ὄχ' ἄριστος P_1. ‖ κάτα V_1 P_2 iamque antea Iacobitzius, Dindorfius, Fritzschius. κατὰ F P_1 Ω. κατα V_2. ‖ ἀνακαύσας] ἀνακαῦσας P_1. ‖

ἐς φλόγα πηδήσας ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον
σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆϊ ἄνακτι.

30. ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδος αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ· φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐρινύι θυμὸν ὀρινθείς,
δὴ τότε τοὺς ἄλλους κυναλώπεκας, οἵ οἱ ἕπονται,
μιμεῖσθαι χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
ὃς δέ κε δειλὸς ἐὼν φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
λάεσσιν βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιούς,
ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
χρυσῷ σαξάμενος πήρην μάλα πολλὰ δανείζων,
ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

τί ὑμῖν δοκεῖ, ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις τῆς Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς τοῦ Πρωτέως περισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτοὺς ἐξαερώσουσι· τοῦτο γὰρ τὴν καῦσιν καλοῦσιν.

31. Ταῦτ' εἰπόντος ἀνεβόησαν οἱ περιεστῶτες ἅπαντες· Ἤδη καιέσθωσαν ἄξιοι τοῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη

ἔλθῃ] ἔλθοι F. ἔλθη V_1. | δὴ] δη V_1. | ἔδουσιν V_1 P_1. ἔδουσι ceteri libri. | κέλομαι] κέλλομαι V_2. ‖ Ἡφαίστῳ] ἡφαίστῳ P_1. | Ἡρακλῆϊ] ἡρακλήϊ V_1. ἡρακλήϊ P_1 I. ἡρακλῆϊ P_1 II.

30. φησὶ] φησὶν V_1. φημὶ Y. ‖ οὕτω V_1 V_2. οὕτως F P_1. οὗτος P_2. | ὁπόταν] ὁπότ' ἂν V_1 P_1. | πολυώνυμος] πολλυώνυμος V_2. ‖ πηδήσῃ] δύσῃ correctum in δύσῃ Ω. δύσῃ Y. | ὑπ' ἐρινύϊ V_1 et iam antea Iacobitzius, Dindorfius, Fritzschius. ὑπ' ἐριννύι F V_2 P_2. ὑπεριννι P_1 I. ὑπ' ἐριννύι P_1 II. | κυναλώπεκας] κυναλώλεκας Y. | οἵ οἱ] οἷοι F Ω. | ἀποιχομένοιο] ἀποιχόμενοι P_1 I. | φεύγῃ] φεύγη V_1. φεύγει F P_2. | λάεσσιν V_1 P_1 P_2 et iam antea Dindorfius, Fritzschius. λάεσσι F. λάεσι P_2. | βαλέειν] βαλλέειν F V_2. ‖ χρυσῷ] χρυσω V_1. | πήρην] πηρην V_1. | τρὶς] τρεῖς V_1. | Πάτραισιν] πατρεσιν suprascr. ε litterae αι P_1. πατράσιν Ω Y. | ἑαυτοὺς] αὐτοὺς P_2. | ἐξαερώσουσι] ἐξαερώσουσιν V_1 V_2. ‖ καλοῦσιν V_1 P_1. καλοῦσι ceteri libri.

31. ταῦτ' εἰπόντος] ταῦτα εἰπόντος V_2. | καιέσθωσαν] καὶ ἔστω-

γελῶν, „Νέστορα δ᾽ οὐκ ἔλαθεν ἰαχή“, τὸν Θεαγένη, ἀλλ᾽ ὡς ἤκουσε τῆς βοῆς, ἧκεν εὐθὺς καὶ ἀναβὰς ἐκεκράγει καὶ μυρία κακὰ διεξῄει περὶ τοῦ καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅστις ἐκεῖνος ὁ βέλτιστος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς διαρρηγνύμενον ἀπῄειν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μέν σοι τὰ ἐν Ἤλιδι. **32.** ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῶν κατηγορούντων Πρωτέως ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἦλθον οἱ πολλοί, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος, κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, λόγους τινὰς διεξῆλθε περὶ ἑαυτοῦ, τὸν βίον τε ὡς ἐβίω καὶ τοὺς κινδύνους οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν· ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τῶν περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συντριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον μακρὰ χαίρειν φράσας θανατῶντι σοφιστῇ τὸν ἑαυτοῦ ἐπιτάφιον πρὸ τελευτῆς διεξιόντι. **33.** πλὴν τό γε τοσοῦτον ἐπήκουσα·

σαν V_2. ‖ ἔλαθεν] ἐλαθεν P_1. ‖ Θεαγένη] θεαγένην V_2. ‖ ἤκουσε] ἤκουσεν V_1. ‖ ἧκεν] ἦκεν V_1. ‖ οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅστις P_1 II. οὐ γὰρ ὅστις P_1 I. οὐ γὰρ οἶδας (sic) ὅστις Y. οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ceteri libri editoresque. ‖ ἐκεῖνος ὁ βέλτιστος V_1 P_1 V_2 Ω Y. ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ceteri libri editoresque. ‖ ἐγὼ δὲ ἀφεὶς] ἐγὼ δ᾽ ἀφεὶς P_2. ‖ διαρρηγνύμενον P_1. αὐτὸν διαρρηγνύμενον ceteri libri editoresque. ‖ ἀπῄειν] ἀπήειν V_1. ἀπείειν P_1. ‖ ὀψόμενος] ὀψώμενος P_1 I. ‖ Ἑλλανοδίκαι] ἑλλανοδίκαι F. ‖ Ἤλιδι] ἤλιδι V_1.

32. ἐς] εἰς F V_2 P_2. ‖ αὐτῶν] αὐτῷ P_1 II. ‖ κατόπιν] κατόπην V_1. ‖ διεξῆλθε] διεξῆλθεν V_1 Ω. ‖ ἑαυτοῦ V_1 P_1 V_2 Ω Y. αὑτοῦ P_2, ut antea Reitzium secuti scripserunt Iacob., Dind., Fritzsch. αὐτοῦ F. ‖ τε] τὲ P_1 V_2 P_2 Ω. ‖ ἐβίω] ἐβίου V_1 P_1. ‖ ἐκινδύνευσε] ἐκινδύνευσεν V_1. ‖ ὑπέμεινε] ὑπέμεινεν V_1 Ω. ‖ ἦν deest in P_2. ‖ συντριβείην] συντριβήειν P_1 I. ‖ ἑώρων] ἑώρων P_1 I. ‖ μακρὰ] μακρὰν F V_2. ‖ φράσας] φάσας P_2. ‖ θανατῶντι P_2 et iam antea Cobetus: in P_2 tamen τῷ verbo praemissum. θανατιῶντι ceteri libri. ‖ τὸν ἑαυτοῦ ἐπιτάφιον] ita legendum censeo. τὸν ἐπιτάφιον ἑαυτοῦ V_1 P_1 V_2 P_2 Ω, editores. τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ F Y. ‖ πρὸ] προ V_1.

33. τό γε coniecit Gronovius, quem Iacob., Dindorf., Fritzsch.

ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ Ἡρακλείως βεβιωκότα Ἡρακλείως ἀποθανεῖν καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν· πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων ἐδάκρυον καὶ ἐβόων· Σῴζου τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεσαν· Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης οὐ μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρί, ἀλλ' ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ· τὸ δὲ Τέλει τὰ δεδογμένα πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χρόαν ἔχοντι, καὶ νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον. **34.** ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης ἀποβλέπων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις πολλῷ πλείους ἕπονται. **35.** καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια

---

secuti sunt. *τότε* libri. | *κορώνην*] *κορωνὴν* P_2. | *ἐπιθεῖναι*] *ἐπιθῆναι* Ω Υ. | *Ἡρακλείως βεβιωκότα*] *τὸν ἡρακλείως βεβιωκότα* libri editoresque, sed in V_1 *τὸν* deletum est. | *ὃν*] *ὂν* P_1 *I*. | *Φιλοκτήτας*] *φιλοκτήτους* Ω, sic et Υ? | *οἱ δὲ*] *οἱ δ'* P_2. | *ἐκεκράγεσαν* P_1 et iam antea Dindorfius, quem secutus est Fritzschius. *ἐκεκράγεισαν* ceteri libri editoresque. || *ἐλπίζων*] *ἐλπίσας* Υ. | *ἕξεσθαι*] *ἕξεσθαι* P_1. | *προήσεσθαι*] *προΐεσθαι* et in marg. *γρ.* *προσήεσθαι* (sic) *F*. || *ἀλλ' ἄκοντα* P_2 et iam antea Bekkerus, Fritzschius. *ἀλλὰ ἄκοντα* ceteri libri. | *δὴ*] *δεῖ* P_1 *I* (corr. P_1 *III*). | *δὲ* P_1 *II*. *δεῖ* P_1 *I*. *δὴ* ceteri, Iacob., Dindorf. | *Τέλει* egregie Fritzschius; tu confer Prometh. 2: *τὸ κατελεήσατε*. *τελεῖν* libri omnes editoresque reliqui. | *πάνυ*] *πάντη* V_2. | *προσπεσὸν*] *πρὸσπεσὸν* P_1 *I*. || *ἐποίησε*] *ἐποίησεν* V_1. | *νεκρικῶς*] *καὶ πεφρικυῖαν* (sic) P_1 *III*. | *τὴν χρόαν ἔχοντι*] *τὴν χροιὰν ἔχοντι* *F* P_1 V_1 V_2 Ω Υ. *ἔχοντι τὴν χροιὰν* P_2. || *νὴ Δία*] *νηδία* V_1. || *ὥστε κατέπαυσε*] *ὥς γε κατέπαυε* (sic) P_2.

34. *ὑπὲρ ἅπαντας*] *ὑπεράπαντας* V_1 P_1 *I*. | *παρεπέμπετο*] *παρεπέμποιτο* P_2. | *ἐνεφορεῖτο*] *ἐνὲφορεῖτο* P_1 *I*, corr. P_1 *II*? | *πολλῷ*] *πολλῶ* V_1.

τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ — οὐ γὰρ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων — ἄκων ὑπελειπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξεσθαι τὴν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας ἐξαναστὰς ἀπῄειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες οὗτοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω. καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βόθρῳ ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα. **36.** καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν — ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔργον — πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τὸν ἀεὶ τρόπον καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν, καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων, οὐ φαῦλος δευτεραγωνιστής· ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον ἅτε ἀπὸ δᾴδων καὶ φρυγάνων. ὁ δέ, καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν καὶ τὸ τριβώνιον καὶ τὸ Ἡράκλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον ἔστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ᾔτει λιβανωτόν, ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ πῦρ,

35. εἶχε] εἶχεν V_1. ‖ Ὀλυμπίων] ὀλυμπίων P_1. ‖ ὧν] ὃν P_1 I. ‖ ἅμα] ἀλλὰ V_1 P_1 Ω Υ. ‖ ὑπελειπόμην] ὑπελιπόμην P_1 II. ‖ ἀπῄειν] ἐπήειν V_1 P_1. ἐπήει V_2, in quo inter η et ε littera scripta erat (σ fuerit) quae postea deleta est. ‖ εὐθὺ] εὐθὺς Ω. ‖ Ἁρπίνης] ἀρπίνης P_1 P_2. ‖ αρπίνης V_1. ἀρπίης V_2. ‖ εἴκοσιν] κ' F V_1 Ω. ‖ ἀπιόντων] ἀπιὼν τὸν V_2. ‖ ἕω] ἕω Ω. ‖ καταλαμβάνομεν] κατάλαμβάνομεν P_1 I. ‖ ἐν βόθρῳ Fritzschius. ἐν βάθει libri omnes. ‖ ὀργυιὰν] ὄργυιαν V_1. ὀργυῖαν P_1 I ὀργυίαν Ω. ‖ δᾷδες] δάδες V_1. ‖ τὰ πολλὰ] ταπολλὰ F. τα πολλὰ V_2. πολλαὶ P_2.

36. ἀνέτειλεν V_2. ἀνέτελεν V_1 Ω. ἀνέτελλεν ceteri libri editoresque. ‖ τοῦτο ἔργον] τοῦτο τὸ ἔργον F. ‖ ἀεὶ] αἰεὶ libri. ‖ ξὺν] ξυν V_1. ‖ δᾷδα] δάδα P_1 I. ‖ ἐδᾳδοφόρει] ἐδαφόρει P_1 I. ‖ ἀνῆψαν] ἀνῆψε V_2. ‖ ἀπὸ] ἀπο P_1 I. ‖ φρυγάνων] φυγάνων P_2. ‖ ἔστη] ἔστη F. ‖ ᾔτει] ἤτει V_1. ᾔτι P_2. ‖ λιβανωτὸν] λιβὼν (sic) Υ. ‖ ἐπιβάλοι] ἐπιβάλλοι F. ἐπιβάλη

καὶ ἀναδόντος τινὸς ἐπέβαλέ τε καὶ εἶπεν ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων — καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῶν πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν [ἡ μεσημβρία] — Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν ἐπήδησεν ἐς τὸ πῦρ, οὐ μὴν ἑωρᾶτό γε, ἀλλὰ περιεσχέθη ὑπὸ τῆς φλογὸς πολλῆς ἠρμένης.

37. Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμενον μὰ τὸν Δί' οὐ σφόδρα ᾐτιώμην, ὅτε δὲ καὶ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τῶν περὶ τοῦ φόνου εἰρημένων οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τὸν γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τὴν πυρὰν οὐκ ἐδάκρυον μέν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημί, ὦ μάταιοι· οὐ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα, ὠπτημένον γέροντα ὁρᾶν κνίσης ἀναπιμπλαμένους πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἔστ' ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει παραγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν καὶ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τὰς βακτηρίας ᾖξαν· εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα

Γ_2. ἐπέβαλε] ἐπέβαλεν Γ_1. | τοῦτο τῶν πρὸς P_1 *II* Γ_2 P_2 et iam antea Fritzschius. τοῦτο τὸ πρὸς F Γ_1 P_1 *I* Ω Y. || μητρῷοι] μητρῶοι Γ_1. || πατρῷοι] πατρῶοι Γ_1. | δέξασθε] δέξασθαι Γ_1 P_1 *I*. | ταῦτα εἰπὼν] ταῦτ' εἰπὼν P_2. || ἐς] εἰς. || ἑωρᾶτό γε] ἑοράτο γε Ω. | περιεσχέθη] περιεσχέθην F. || ἠρμένης] ἡρμένης F.

37. γελῶντά σε] γελῶντα σε P_2. || ὦ] ὢ P_1 *I*. | μητρῴους] μητρώους Γ_1. | ᾐτιώμην] ἠτιόμην Γ_1 *I* P_1 *I* (in Γ_1 emendavit tertia manus). || τοὺς πατρῴους] post haec verba Γ_1 μὲν δαίμονας iteravit, quae verba tamen ipse postea uncis inclusit. | σιωπῇ] σιωπὴ P_1 *I*. | δὲ ἐνεδείκνυντο] δ' ἐνεδείκνυντο P_2. || Ἀπίωμεν, φημί] ἀπίωμέν φημι P_2. | γέροντα] γερόντιον F, editores. | κνίσης] κνίσσης F Γ_2. | ἀναπιμπλαμένους] ἀναπιμπλανένους P_1 *I*, corr. P_1 *III*. ἀναμπιπλαμένους Γ_2. || ἔστ' ἂν] ἔς τ' ἂν Γ_2 P_2. ἐστ' ἂν P_1 *I*. || γραφεύς τις] γραφεὺς τὶς Γ_1 Ω. || ἐπελθὼν] ἀπελθὼν habuerat Γ_2, quod ipse emendavit. | ἀπεικάσῃ] ἀπεικάση Γ_1. ἀπεικάσει Ω. || δεσμωτηρίῳ] δησμοτηρίῳ P_1 *I*. || ἐκεῖνοι] ἐκεῖνο Ω Y. || ἔνιοι δὲ deest in F. || ἐπὶ] ἔπι P_1. || ᾖξαν] ἦξαν F. ἤξαν Γ_1 *I* (corr. Γ_1 *III*). ἤιξαν P_1 *II*. ||

ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἕποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο καὶ εἰρήνην ἦγον. **38.** ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν ποικίλα, ὦ ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ φιλόδοξον οἷόν τί ἐστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος οὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ καὶ τἆλλα ἐμπλήκτως καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός. **39.** εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἐπιοῦσιν ὡς θεάσαιντο καὶ αὐτοί· ᾤοντο γὰρ ἔτι ζῶντα καταλήψεσθαι αὐτόν· καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον, ἀσπασάμενος — ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνάς φασι ποιεῖν — ἐπιβήσεται τῆς πυρᾶς. ἀπέστρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν λέγων ἤδη τετελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ περισπούδαστον ἦν, κἂν αὐτὸν ἰδεῖν τὸν τόπον καί τι λείψανον καταλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δή, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, ψιλὰ ἂν

εἰς] ἐς P_2. ‖ ἕποιντο] ἔποιντο P_1 *I*. ‖ ὡς ἂν ἕποιντο τῷ διδασκάλῳ deest in P_2. ‖ ἐπαύσαντο] ἐπαύσατο Ω Y. ‖ ἦγον] ἤγον V_1.

38. δὲ ἐπανιὼν] δ' ἐπανιὼν P_2. ‖ ποικίλα V_2 et iam antea Fritzschius. ποικίλως ceteri libri editoresque. ‖ ὦ ἑταῖρε Fritzschius. ἑταῖρε F V_1 P_1 Ω Y vetustiores editores. ἕτερα V_2. ὦ γενναῖε P_2. ‖ ἐνενόουν] ἐνὲνόουν P_1. ‖ οἷόν τί] οἷον τί V_1 V_2 Ω. οἷόν τι P_2. ‖ ἐστιν] ἐστὶν P_2. ‖ οὐχ ὅπως] ουχ ὅπως P_2. ‖ τἆλλα] τἄλλα V_1 V_2 P_2 Ω. τ' ἄλλα Y. τᾶλλα P_1. ‖ καὶ ἀπονενοημένως] κὰς (sic) ἀπονενοημένως ut videtur P_2. καὶ ἀπονενοημένος Ω Y. ‖ βεβιωκότι] βεβιωκότα V_2.

39. ἐνετύγχανον] ἐτύγχανον V_1. ἐνέτυχον Ω Y. ‖ ἐπιοῦσιν P_1 *III*. ἀπιοῦσιν ceteri libri editoresque omnes. ‖ ὡς] ὼς, ut videtur, P_1. ‖ θεάσαιντο] ἐθεάσαιντο P_1 *I*. ‖ ζῶντα καταλήψεσθαι] καταλήψεσθαι ζῶντα libri. ‖ διεδέδοτο] διεδέτο fuerat in Ω; nunc emendatum videtur. διεδιτο Y. ‖ πρὸς] προς V_1. ‖ Βραχμᾶνάς φασι] βραχμάνας φασὶ $^{\tau}$ V_1 P_1 *I* Ω. βραχμᾶνας φασὶ P_1 *II* P_2. ‖ ἐπιβήσεται V_1 P_1. ἐπιβήσεσθαι (sic) F. ἐπιβήσεσθαι ceteri libri editoresque usque ad Fritzschium. ‖ τετελέσθαι] τετέλεσθαι V_1. ‖ καὶ τοῦτ' αὐτὸ P_1 *II* Ω Y. καὶ ταὐτὸ F V_1 P_1 *I*. κατ' αὐτὸ P_2. ‖ κἂν] κὰν P_1 *I*. ‖ καταλαμβάνειν] καταλαβεῖν P_1 *II* P_2. ‖ ἅπασι] ἅπασιν V_1. ‖ ἀνακρίνουσι] ἀνακρίνουσιν V_1. ‖ ἴδοιμί τινα] ἴδοιμι τινὰ V_1 Ω. ‖ χαρίεντα] χαριέντα P_1 *I*. ‖ ψιλὰ] ψιλα P_1 *I*. ‖

ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην, πρὸς δὲ τοὺς βλᾶκας καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας ἐτραγῴδουν τι καὶ παρ᾿ ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρά, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεύς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς οἴχοιτο ἐς τὸν οὐρανόν, ἀνθρωπίνως μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων „ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ᾿ ἐς Ὄλυμπον“. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν καὶ προσεκύνουν ὑποφρίττοντες καὶ ἀνέκρινόν με, πότερον πρὸς ἕω ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ· ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς. **40.** ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ καὶ νὴ τὸν Δί᾿ ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῷ πώγωνι καὶ τῇ λοιπῇ σεμνότητι, τά τε ἄλλα διηγουμένῳ περὶ τοῦ Πρωτέως καὶ ὡς μετὰ τὸ καυθῆναι θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ᾿ ἐπὶ πᾶσι προσέθηκε τὸν γῦπα, διομνύμενος ἦ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῆς πυρᾶς, ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι καταγέλωτα τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

σοὶ] σοι Γ_1. | βλᾶκας primus Iacobitzius. βλάκας libri. | ἐτραγῴδουν τι] ἐτραγῴδουν τί libri | καὶ ante παρ᾿ ἐμαυτοῦ inserui cum P_1: τετραγῳδήκει enim Peregrinus ipse (cf. cp. 3). | παρ᾿ ἐμαυτοῦ] παρεμάυτου P_1. || πυρά] πυρᾶ P_1 I. | ἐνέβαλε] ἐνέβαλεν Γ_1. | πρότερον] πρωτερον P_1 I. || μυκηθμῷ] μηκυθμῶ P_1 I. | ἀναπτάμενος] ἀναπτόμενος Γ. | ἀνθρωπίνως Fritzschius. ἀνθρωπίνη Ω ἀνθρωπίνη ceteri libri editoresque. || οὖν post ἐκεῖνοι μὲν omiserunt Γ_1 I Ω Y. | ἀνέκρινόν με] ἀνεκρινόν με λέγοντες F editoresque hactenus. | πρὸς] προς P_1. | ἕω] ἔω Ω. | δυσμὰς] δυσμᾶς P_1 I. | ἐνεχθείη] ἀναχθείη ut videtur Ω cum rasura in altero α. ἀναχθείη Y. || ἐγὼ δὲ] ἐγώ δε P_2.

40. δὲ post ἀπελθὼν omiserat Ω quod tamen postea ipse addidit. pro δὲ δ᾿ scripsit P_2. | ἐπὶ] ἐπι P_1. | ἀπολίποι] ἀπολείποι Γ_1. || περιπατοῦντα] περὶ πατοῦντα Γ_1. | ἐν τῇ ante ἑπταφώνῳ omiserunt Ω Y. || κοτίνῳ] κοιτίνῳ P_1 I. || τε] τὲ P_1 P_2 Ω. | εἶτ᾿ ἐπὶ] εἶτα ἐπὶ F. | γῦπα] γύπα F Γ_1 P_2 Ω. | διομνύμενος] διομνυόμενος Γ_1 P_1 I. | ἦ μὴν] ἡ μὴν Γ_1 P_1. | καταγέλωτα optime Fritzschius. καταγελῶν τα F. καταγελῶντα ceteri libri. || βλακικῶν] βλανικῶν P_1 I. βλακῶν P_2.

41. *ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι, ποίας μὲν οὐ μελίττας ἐπιστήσεσθαι ἐπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ τέττιγας οὐκ ἐπᾴσεσθαι, τίνας δὲ κορώνας οὐκ ἐπιπτήσεσθαι καθάπερ ἐπὶ τὸν Ἡσιόδου τάφον, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰκόνας μὲν γὰρ παρά τε Ἠλείων αὐτῶν παρά τε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς καὶ ἐπεσταλκέναι ἔλεγεν, αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς διαπέμψαι αὐτόν, διαθήκας τινὰς καὶ παραινέσεις καὶ νόμους· καί τινας ἐπὶ τούτῳ πρεσβευτὰς τῶν ἑταίρων ἐχειροτόνησε νεκραγγέλους καὶ νερτεροδρόμους προσαγορεύσας.*

42. *Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο, ἀνδρός, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ καὶ τῷ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ ἁλέσθαι, ὅτε μηδὲ ἀπολαύειν τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν ἀναίσθητος αὐτῶν γενόμενος.* **43.** *ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπὶ πολὺ γελᾶν· ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶσθα εὐθὺς ἀκούσας μου ὅτε ἥκων*

41. *ἐπ' αὐτῷ*] *ἐπ' αὐτον* (ῶ) F. *ἐπάυτῷ* P_1 *I*. ‖ *ποίας μὲν οὐ μελίττας*] *ποίας μὲν οὖν μελίττας* V_1 Ω Y. *ποίας μὲν οὖν μέλιττας* P_1 *I*. *ποίας μὲν οὖν μελίττιας μὴ* P_1 *II*. ‖ *ἐπιστήσεσθαι*] *ἐπιστήσασθαι* V_1 P_1 *I* V_2 Ω Y. deest in P_2. ‖ *ἐπᾴσεσθαι* egregie Wyttembachius. *ἐπάξεσθαι* P_1 *II* et P_1 *III*. *ἐπάγεσθαι* V_1 P_1 *I* Ω Y. *ἐπαγαγέσθαι* F V_2 P_2 (in P_2 verba a *ποίας μὲν* usque ad *ἐπαγαγέσθαι* ab eadem manu in margine addita sunt). ‖ *τίνας*] *τινὰς* V_1. ‖ *Ἡσιόδου*] *ἡσιόδου* P_1 *I*. ‖ *Ἑλλήνων*] *ἑλλήνων* F. ‖ *ἔλεγεν* libri omnes. *ἔλεγον* Iacob., Dindorf. Solanum secuti. *ἐλέγετο* Fritzschius. ‖ *πάσαις*] *πᾶσαις* P_1. ‖ *διαθήκας*] *διαθηκας* P_1. ‖ *ἐχειροτόνησε*] *ἐχειροτόνησεν* V_1 Ω.

42. *βραχεῖ λόγῳ*] *ἐν βραχεῖ λόγῳ* P_1 P_2. ‖ *οὐδεπώποτε*] *οὐδὲ πώποτε* V_1. ‖ *ἐπὶ*] *ἐπι* P_1 *I* ‖ *τῷ*] *τὸ* V_1. ‖ *ἀεὶ* deest in P_2. ‖ *εἰς*] *ἐς* V_1 Ω Y. ‖ *ἁλέσθαι* V_1 P_1 P_2. *ἀλέσθαι* V_2. *ἅλλεσθαι* F editoresque. ‖ *μηδὲ ἀπολαύειν*] *μὴδὲ ἀπολαύειν* V_1 P_1 Ω. *μηδ' ἀπολαύειν* F. *μὴδ' ἀπολαύειν* P_2. ‖ *ἔμελλεν*] *ἔμελλε* V_1. ‖ *ἀναίσθητος*] *ἀναισθήτως* F.

43. *σοι* deest in V_3 Ω Y. ‖ *προσδιηγησάμενος*] *πρὸςδιηγησάμενος* P_1. ‖ *ἔχῃς*] *ἔχεις* V_1 P_1 V_2 V_3 Ω Y. ‖ *ἐπὶ πολὺ*] *ἐπιπολὺ* F V_1 V_2 V_3 Ω editoresque ante Iacobitzium. ‖ *πάλαι*] *πᾶλαι* P_1. ‖ *ὅτε ἥκων ἀπὸ Συρίας διηγούμην* V_1 P_1 V_2 V_3 Ω Y (in V_1 autem *ήκων* pro *ἥκων* scriptum est). *ὅτε ἥκων ἀπὸ Συρίας διηγουμένου* F. *ὅτε ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου* P_1

ἀπὸ Συρίας διηγούμην, ὡς ἀπὸ Τρῳάδος συμπλεύσαιμι αὐτῷ καὶ τήν τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι τινὰ καὶ αὐτὸς Ἀλκιβιάδην, καὶ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν τῆς νυκτὸς ἐν μέσῳ τῷ ἀγῶνι, γνόφου καταβάντος καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος · · · · · ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν. **44.** ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννέα σχεδόν που ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν ἤμεσέ τε τῆς νυκτὸς καὶ ἑάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο μετακληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν. ἔφη οὖν καταλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον καὶ τὸν φλογμὸν οὐ φέροντα καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, αὐτὸν δὲ μὴ δοῦναι· καίτοι εἰπεῖν ἔφη πρὸς αὐτὸν ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον, ὥστε καλῶς ἔχειν ἕπεσθαι μηδὲν τοῦ πυρὸς δεόμενον· τὸν δ᾽ αὖ φάναι, Ἀλλ᾽ οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ᾽ ἂν πᾶσι κοινὸς ὤν.

---

editoresque inde a Benedicto. ‖ ὡς ἔχοι τινὰ καὶ αὐτὸς Ἀλκιβιάδην V_1 P_1 V_2 V_3 Ω Y. ὡς ἔχῃ τινὰ καὶ αὐτὸς Ἀλκιβιάδην P_2. ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην F editoresque. ‖ ἐπιταραχθείη μὲν F V_3 P_2 Ω Y. ἐπιταραχθείημεν V_1 P_1 V_2, ut iam antea coniecerant Bekkerus, Fritzschius. ἐπιταραχθεὶς μὲν post Struvium Iacobitzius, Dindorfius. ‖ ἐν μέσῳ τῷ ἀγῶνι F V_1 P_1 II I. Ω Y. ἐν μέσω τῶ ἀγῶνι P_1 I. ἀνὰ μέσω τῶ ἀγῶνι V_2 P_2. ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ editores omnes. ‖ κῦμα] κύμα P_2. ‖ παμμέγεθες] παμμεγεθὲς P_1 I. ‖ Verba post ἐγείραντος nonnulla excidisse coniecerunt ante me Bekkerus et Fritzschius. ‖ ἐκώκυε] ἐκώκυε δὲ P_2.

44. πρὸ ἐννέα] προ εννέα P_1 I. ‖ σχεδόν που] σχεδὸν ποῦ V_1. ‖ ἤμεσε] ἤμεσεν V_2. ‖ τε deest in P_2. ‖ ἑάλω] ἑάλω V_2. ‖ post πυρετῷ V_2 δὲ Ω Y δὴ inseruerunt. ‖ Ἀλέξανδρος V_1 P_1 V_2 P_2 V_3 Ω Y. ὁ Ἀλέξανδρος F Iacob., Dind. ‖ μετακληθεὶς] μετάκληθεις P_1 I. ‖ αὐτὸν δὲ V_2 P_2, ut iam Fritzschius coniecerat in quaest. Lucian. ἑαυτὸν δὲ ceteri libri, Iacobitzius. ἓ δὲ Cobetus. αὐτὸς δὲ Fritzschius in edit. ‖ πάντως] πάντος V_1. ‖ ἕπεσθαι] ἔπεσθαι P_1 I. ‖ μηδὲν] μὴδὲν P_1 I. ‖ τὸν δ᾽] τόνδ᾽ V_2. ‖ αὖ] αῦ P_1 I. ‖ φάναι] φᾶναι V_2 P_2. ‖ οὐχ] οὐχ᾽ P_1. ‖ γένοιτ᾽ ἂν] γένοιτ ἂν P_1. ‖ πᾶσι] πᾶσιν V_1. ‖ ὤν] ὦν P_1.

45. Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε, τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυώττοντας ὁ Αἰακὸς παραδέχεται. ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδεν; οὐ κατ᾽ ἀξίαν γελάσαι ἂν ἐπὶ τῷ ἀνδρί; καίτοι πόθεν εἶχεν ἂν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σὺ δ᾽ οὖν, ὦ φιλότης, γέλα καὶ αὐτός, καὶ μάλιστα ὁπόταν τῶν ἄλλων ἀκούῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

---

45. *ἐγὼ δὲ*] *ἐγώδε* P_2 V_3. ‖ *πρὸ πολλῶν*] *προπολλῶν* V_3. ‖ *ἐγκεχρισμένον*] *ἐγκεχειρισμένον* V_3. ‖ *δριμεῖ*] *δριμὺ* P_1 *I*. ‖ *ὁρᾷς*] *ὁρᾶς* V_1. ‖ *ἀμβλυώττοντας* V_2 P_2. *ἀμβλυωποῦντας* ceteri libri editoresque omnes. ‖ *Αἰακὸς*] *αἰακῶς* P_1 *I*. ‖ *ὅμοιον*] *ὁμοίως* V_3 *Ω* Y. ‖ *ἐπὶ*] *ἐπι* P_1 *I*. ‖ *τὸ ἐν τῷ*] *τω ἐν τῷ* V_3. *τῶ ἐν τῶ* *Ω* qui nescio an ipse em. ‖ *ταῦτα*] *ταῦτ'* P_2. *εἶδεν* P_2 *εἶδε* ceteri libri editoresque. ‖ *οὐ κατ' ἀξίαν* P_2. *κατ' ἀξίαν* F P_1 V_2 V_3 *Ω* Y editores omnes. *καταξίαν* V_1. ‖ *τοσοῦτον*] *τὸσοῦτον* P_1 *I*. ‖ *σὺ*] *σύ* P_1 *II*. ‖ *δ' οὖν*] *δὲ* F. ‖ *ὁπόταν*] *ὁπότ' ἂν* V_1. *ὁπ' ὅτἂν* P_1 *I*. *ὁπότἂν* P_1 *II*. ‖ *ἀκούῃς* V_1 P_1 V_2 P_2 V_3 *Ω* Y. *ἀκούσῃς* F editoresque hactenus.

ADIECTA.

Cum iam opus perfecissem typisque mandavissem, libellum in Paris. cod. 2954 (M) integre collatum accepi ab Aenea Piccolominio, magistro optimo, cui de hac etiam re gratiae a me quam maximae agendae.

Liber est bombyc. fol. 337. XIV saec. tribuendus. Emendationes insunt non paucae librarii ipsius et alterius manus, quae autem plerumque recensionem valde peiorem faciunt quam antea fuerat. Nunc demum fontem, ut ita dicam, e quo errores plurimi manaverunt et in editionem principem irruerunt conspicimus. Hic enim cap. 3 *οἷός τε* in *οἷός γε*, cap. 5 *κατέπαυε* in *κατέπαυσε*, cap. 11 *εἰσῆγεν* in *εἰσήγαγεν*, cap. 17 *διησκεῖτο* in *διήσκητο*, et alia quae sunt generis eiusdem male emendata invenimus. Hic postremo *Αἰγαίῳ* etiam illud, quod unde ortum esset parum constabat (cf. praef. pag. 18—19) verae lectioni *ἀγῶνι* superpositum legitur.

Nunc libri collationem ad recensionem nostram accommodatam referemus.

	Recensio nostra.	Paris. codex.
Cap. 3.	*οἷός τε.*	*οἷός* $\overset{\gamma}{\tau}\varepsilon$ (corr. libr. ipse).
	διὰ τοῦ γυμνασίου.	*διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν.*
	βοῶσιν.	*βοῶσι.*
Cap. 4.	*αὐτῷ ἀνταγωνίσασθαι.*	*ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ.*

Cap. 5.	Ὀλυμπίασιν.	ὀλυμπιάσι.
	Πῶς οὖν.	deest οὖν.
	Σωκρατην.	σωκράτη.
	κατέπαυε.	σ κατέπαυε (corr. libr. ipse).
Cap. 6.	τεχνῖται.	τεχνίται.
	τέλος ἀπῆγον.	ος ἀπ in ras.
	Κυνικῶν τινες.	κυνικῶν τινὲς.
Cap. 7.	ἐπὶ πολὺ.	ἐπιπολύ.
Cap. 10.	ἐδεδημιούργητο.	δεδημιούργητο.
	ἄλλοτε ἄλλην.	ἄλλην ἄλλοτε.
Cap. 11.	καὶ αὐτὸς.	αὐτὸς καὶ.
	ἐπεγράφοντο.	ἐπέγραφον.
	σέβουσιν ἄνθρωπον.	σέβουσι τὸν ἄνθρωπον.
	ἐνταῦθα.	ην ταῦτα (corr. libr. ipse).
	εἰσῆγεν.	γα εἰσῆγεν (corr. libr. ipse).
Cap. 12.	τὴν δοξοκοπίαν.	deest τὴν.
	ὁρᾷν.	ὁρᾷν.
	γρᾴδια.	γραΐδια.
	διαφθείραντες.	διαφθείροντες.
	αὐτοῦ.	αὐτῶν.
	ἐλέγοντο.	ἐλέγον.το.
Cap. 13.	καὶ μὴν κἀκ.	καὶ μὴν καὶ.
	παρ' αὐτῶν.	δι' αὐτῶν marg. παρ' αὐτῶν.
	ἐποιήσατο.	ἐποιήσαντο.
	αὐτοὺς.	αὐτοὺς.
	σοφιστὴν αὐτὸν.	σοφιστὴν αὐτῶν.
	ἐξ ἴσης.	ἐξίσης.
	παρέλθῃ τις.	παρέλθη τΐς.
Cap. 14.	ἐς τὴν οἰκείαν.	εἰς τὴν οἰκείαν.
	μόνοι.	ν μόνοι.
	σὺν αὐτῇ.	σὺν αὐτῇ.
Cap. 15.	χειρὶ ἦν.	χειρὶ ἦν (ἦν addidit altera manus).

Cap. 16.	παρανομήσας τι.	παρανομήσας τί.
	προσιεμένων αὐτὸν.	προσιεμένων αὐτῶν.
	ἀπαιτεῖν ᾤετο δεῖν.	ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν.
Cap. 17.	διησκεῖτο.	η διέσκειτο.
	θαυματοποιῶν.	σ θαυματοποιῶν (σ languidiore atramento del.).
Cap. 18.	ἐπὶ τῇ ἀπονοίᾳ.	ἐπὶ in ras.
Cap. 19.	ἀπολλυμένους.	ὀλλυμένους.
	εὕρετο.	ε εὕρα το.
Cap. 20.	μέσον.	μέσον (εσ in ras.).
	ἐξ ἀρχῆς.	ἐξαρχῆς.
	ἐβουλεύσατο τὸ.	το ἐβουλεύσα.
Cap. 21.	θαυματοποιεῖ.	σ θαυματοποιεῖ.
	ὥς φασι.	ὡς φασί.
	μηδὲ.	μὴ δὲ.
	εὔδενδρον.	εὔδενδρον (υ in ras.).
	δίκας διδόναι.	διδόναι δίκας (corr. librarius ipse litteris β α superpos.).
	δρᾶν.	δρᾷν.
	χανόντα.	χανὸντα.
	δεῖν.	δεῖ.
Cap. 22.	μηδὲ.	μὴ δὲ.
	θέλων τις.	θέλων τίς.
Cap. 23.	δρᾷ.	δρᾷν (sic).
Cap. 24.	ἔσται.	ἔστω.
	δέξαισθ'.	defuerat ι quod tamen a librario ipso additum est.
	ὑμῶν τοὺς παῖδας.	τοὺς παῖδας ὑμῶν (tunc autem emendatum β α litteris superpos.).
	μηδ' αὐτῶν τις.	μηδ' αὐτῶν τίς.
	τἄλλα.	τἄλλα.
	ὥς φησιν.	ὡς φησὶν.

	ἐπὶ κεφαλήν.	ἐπὶ κεφαλῆς.
	ὁρᾶν ἔστιν.	ὁρᾷν ἐστὶν.
	ὑμῶν ἂν μόνων.	ὑμῶν μόνων ἄν.
Cap. 25.	ὥς φησιν.	ὥς φησὶν.
	ἐκείνοις γὰρ αὑτὸν.	ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν.
	ὥσπερ ὂν καινὸν.	ὥσπερ οὐκ ἐνὸν.
	οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς.	οὐκ ἐμπηδῶσιν ἐς.
	φησιν.	φησίν.
	ἐκτρέψαντες.	ἐντρέψαντες.
	οὐδ' ἀπ' ἐλπίδος.	οὐκ ἀπ' ἐλπίδος.
	ἀναπηδήσεσθαι.	α ἀναπηδήσεσθαι.
Cap. 26.	μεταβάλλεσθαί φασιν.	λ μεταβάλέσθαι φασὶν.
	κακὸς κακῶς.	deest κακὸς.
	ὑπεκκάουσι.	ὑπεκκαίουσι (postea tamen, ut videtur, emendatum).
	ἀποδειλιᾶν.	ἀποδειλιᾷν.
	χάριεν ἂν ἐργάσαιτο.	ἂν omissum.
Cap. 28.	συστήσεσθαι.	στήσεσθαι.
Cap. 29.	ὥς μοί τις.	ὥς μοι τίς.
	κάτα.	κατὰ.
	ἔλθη.	ἔλθη.
	ἔδουσιν.	ἔδουσι.
Cap. 30.	οὕτω.	οὕτως.
	ἐρινύι.	γ ἐρινύει.
	φεύγῃ.	φεύγει.
	λάεσσιν βαλέειν.	λάεσσι βαλλέειν.
	ὥρα.	scriptum erat ὅρρα?
Cap. 31.	οὐ γὰρ οἶδ' ὅστις.	οὐ γὰρ οἶδα ὅστις.
	ἐκεῖνος ὁ βέλτιστος.	ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος.
	ἀφεὶς διαρρηγνύμενον.	ἀφεὶς αὐτὸν διαρρηγνύμενον.

Cap. 32.	ἐπεὶ δὲ ἐς.	ἐπεὶ δὲ εἰς.
	διεξῆλθε περὶ ἑαυτοῦ.	διεξῆλθε περὶ αὐτοῦ.
	τὸν βίον τε.	τον βίον τὲ.
	μακρὰ χαίρειν.	μακρὰν χαίρειν.
	θανατῶντι.	θανατιῶντι.
	τὸν ἑαυτοῦ ἐπιτάφιον.	τὸν ἐπιτάφιον αὐτοῦ scriptum erat: postea αὐτοῦ in ἑαυτοῦ emendatum.
Cap. 33.	τό γε.	τὸ γε.
	Ἡρακλείως βεβιωκότα.	τὸν ἡρακλείως βεβιωκότα.
	ἐκεκράγεσαν.	ἐκεκράγεισαν.
	προήσεσθαι.	ησ προίεσθαι.
	ἀλλ' ἄκοντα.	ἀλλα ἄκοντα.
	τὸ δὲ Τέλει.	τὸ δὴ τελεῖν.
	ὠχριᾶν.	ὠχριᾷν.
	καίτοι.	καὶ τοι.
	χρόαν.	χροιὰν.
Cap. 35.	ἐξιόντων.	ἄπι ἐξιόντων (ἀπι minutissimis litteris ab altera manu, ut videtur, exaratum).
	ἐπιδείξεσθαι.	ἐπιδείξασθαι.
	Ἀρπίνης.	ἀρπίνης, sed marg. ἀρπίνη alter. man.
	εἴκοσιν.	κ'.
	ἐν βόθρῳ.	ἐν βάθει.
Cap. 36.	ἀνέτειλεν.	ἀνέτελλεν.
	ἀεὶ.	αἰεὶ.
	τοῦτο τῶν πρὸς.	τοῦτο πρὸς.
Cap. 37.	ὁρᾶν.	ὁρᾷν.
Cap. 38.	ποικίλα ὦ ἑταῖρε.	ποικίλως ἑταῖρε.
Cap. 39.	ἐπιοῦσιν.	ἀπιοῦσιν.
	ζῶντα καταλήψεσθαι.	καταλήψεσθαι ζῶντα.

	Βραχμᾶνάς φασι.	*βραχμᾶνας φασὶ.*
	ἐπιβήσεται.	τ *ἐπιβήσεσθαι* (τ alter. man.).
	τοῦτ' αὐτὸ.	*ταὐτὸ* scriptum erat (emendavit altera manus).
	ἴδοιμί τινα.	*ἴδοιμι τινὰ.*
	βλᾶκας.	*βλάκας.*
	ἐτραγῴδουν τι καὶ.	*ἐτραγῴδουν τί* (sic).
	ἑαυτὸν ὁ Πρωτεύς.	*ὁ πρωτεὺς ἑαυτὸν* scriptum erat, tum litteris *β α* superscriptis emendatum.
	ανθρωπίνως.	*ἀνθρωπίνη.*
	ἀνέκρινόν με.	*ἀνέκρινόν με λέγοντες.*
	κοτίνῳ τε.	*κοτίνῳ τὲ.*
	γῦπα.	*γύπα.*
	καταγέλωτα.	*καταγελῶν τὰ,* inter duo verba distinctionis signum: ab altera manu exaratum.
Cap. 41.	*ἐπᾴσεσθαι.*	γα *ἐπάγεσθαι.*
Cap. 42.	*ἀλέσθαι.*	*ἄλλέσθαι* (*ἄλλεσθαι* emendatum in *ἀλέσθαι?*).
	μηδὲ.	*μὴδ᾽.*
Cap. 43.	*ἔχῃς.*	*ἔχης.*
	γελᾶν.	*γελᾷν.*
	διηγούμην.	*διηγουμένου.*
	ὡς ἔχοι τινὰ καὶ αὐτὸς.	*ὡς ἔχοι καὶ αὐτὸς τινὰ* (sic).
	ἀγῶνι.	*ἀγῶνι* altera manus *αἰγαίῳ* superscripsit.
Cap. 44.	*αὐτὸν δὲ μὴ δοῦναι.*	*ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι.*
Cap. 45.	*ἀμβλυώττοντας.*	*ἀμβλυωποῦντας.*
	εἶδεν.	*εἶδε.*
	οὐ κατ' ἀξίαν.	deest *οὐ.*
	εἶχεν ἄν.	deest *ἄν.*
	ἀκούῃς.	*ἀκούσης.*

Scribebam Beneventi VII Non. Martias a. MDCCCXCII.

Berolini, typis expressit W. Pormetter.

Verlag der **Weidmannschen Buchhandlung** in Berlin.

KRITISCHE AUSGABEN
griechischer und lateinischer Schriftsteller.

Aeneae *commentarius Poliorceticus.* R. Hercher recensuit et adnotavit . . . . Preis 4 M.

Aeschyli *tragoediae.* Recensuit G. Hermannus. Editio altera. 2 Voll. Mit Porträt von G. Hermann . . . . . 16 M.

Ammiani *Marcellini fragmenta Marburgensia.* Edidit H. Nissen. Accedit tabula photolithographica . . . . . Preis 4 M.

Apulei *Madaurensis, L., apologia sive de magia liber* edidit G. Krueger. Preis 3 M.

Aristotelis *de anima libri III.* Recensuit A. Torstrik. Preis 6 M.

Aristoxenus' *harmonische Fragmente.* Griechisch und deutsch mit kritischem und exegetischem Commentar und einem Anhang, die rhythmischen Fragmente des Aristoxenus enthaltend, herausgegeben von Paul Marquard. . . . Preis 8 M.

Callimachi *Cyrenensis hymni et epigrammata.* Edidit Aug. Meineke. 6 M.

Ciceronis *artis rhetoricae libri duo* rec. A. Weidner. Preis 4 M.

Demosthenis *oratio in Androtionem* Edidit C. H. Funkhaenel. 2 M.

Dionis Cassii *Cocceiani rerum Romanarum libri octoginta*, ab I. Bekkero recogniti . . . . Preis 12 M.

Epicharmos, *des Koers, Leben und Schriften.* Nebst einer Fragmentensammlung. Herausgegeb. v. Aug. O. Fr. Lorenz. Preis 6 M.

Eratosthenis *Catasterismorum reliquiae* recensuit C. Robert. Accedunt prolegomena et epimetra tria. . . . . Preis 12 M.

Euripidis *tragoediae.* Recensuit G. Hermannus. Voll. I–III. p. 1. Preis 16 M.

Einzeln: Vol. I.	1: Hecuba	Preis	2 M. 40 Pf.
	2: Iphigenia in Aulide	„	2 M. 40 Pf.
Vol. II.	1: Helena	„	2 M. 40 Pf.
	2: Andromacha	„	1 M. 60 Pf.
	3: Cyclops	„	1 M.
	4: Phoenissae	„	2 M. 40 Pf.
Vol. III.	1: Orestes	„	2 M. 40 Pf.

Vol. I. 3 kann nicht mehr einzeln abgegeben werden.

Euripides, *Herakles.* Erkl. von U. v. Wilamowitz-Moellendorff. 2 Bände. 1. Bd.: Einleitung in die Attische Tragödie. 2. Bd.: Text und Commentar. 2. Aufl. in Vorbereitung.

Eusebi *chronicorum libri duo.* Edidit Alfredus Schoene. 2. Voll. Preis 38 M.

Herodoti *historiae.* Recensuit H. Stein. 2 tomi . . . 24 M.

Heronis Alexandrini *geometricorum et stereometricorum reliquiae.* Accedunt Didymi Alexandrini mensurae marmorum et anonymi variae collectiones ex Herone Euclide Gemino Proclo Anatolia aliisque. E libris manu scriptis edidit Fr. Hultsch. . . . . Preis 8 M.

Homeri hymni et epigrammata. Edidit G. Hermannus. Preis 3,50 M.

Horatius *Flaccus, Q.*, ex recensione et cum notis atque emendationibus Richardi Bentleii. Editio tertia. 2 tomi . . 16 M.

Iosephi, *Flavii opera.* Edidit et apparatu critico instruxit B. Niese.
Vol. I. Antiquitatum Iudaicarum libri I—V . . . . 14 M.
Vol. II. „ „ „ VI—X . . . . 12 M.
Vol. III. „ „ „ XI—XV . . . 18 M.
Vol. IV. „ „ „ XVI—XX et vita 14 M.
Vol. V. De Iudaeorum Vetustate sive contra Apionem libri II . . . . 5 M.

Isidori *Hispalensis de natura rerum liber.* Recensuit G. Becker. Preis 2 M.

Livi, T., *ab urbe condita libri a vicesimo sexto ad tricesimum* edidit Aug. Luchs . . . . Preis 11 M.

Luciani *codicum Marcianorum lectiones* edidit J. Sommerbrodt. Preis 2 M.

Lycophronis *Alexandra* recensuit Ed. Scheer. Vol. I. Alexandra cum paraphrasibus ad codicum fidem recensita et emendata, indices subiecti . . . . 5 M.

Pappi Alexandrini *collectionis quae supersunt e libris manu scriptis* edidit latina interpretatione et commentariis instruxit Fridericus Hultsch. 3 Voll. . . . . . Preis 55 M.

Philodemi *de vitiis liber decimus.* Ad voluminis Herculanensis exempla neapolitanum et oxoniense distinxit supplevit explicavit Hermannus Sauppius . . . . 1 M.

Pindari *carmina* ad fidem optimorum codicum recensuit integram scripturae diversitatem subiecit annotationem criticam addidit et *Annotationis criticae Supplementum ad Pindari Olympias* scripsit Tycho Mommsen. 2 Voll. . . . . Preis 16 M.

Plauti *Bacchides* recensuit G. Hermannus. . . . . Preis 1 M.

Plutarchi *libellus de fluviis.* Recensuit et notis instruxit R. Hercher. Preis 1,60 M.

Quinti *Smyrnaei Posthomericorum libri XIV.* Recensuit prolegomenis et adnotatione critica instruxit A. Koechly. Preis 8 M.

Scriptores historiae Augustae *ab Hadriano ad Numerianum.* Henr. Jordan et Franc. Eyssenhardt recensuerunt. 2 Voll. Preis 12 M.

Senecae. *L. Annaei, opera.* Ad libros manu scriptos et impressos recensuit commentarios criticos subiecit disputationes et indicem addidit Carolus Rudolphus Fickert. 3 Voll. Preis 18 M.

Tacitus, *Cornelius, ab I. Lipsio, I. F. Gronovio, N. Heinsio, I. A. Ernestio, F. A. Wolfio emendatus et illustratus, ab* Imm. Bekkero ad codices antiquissimos recognitus. Cum indicibus. 2 Voll. . . . . Preis 8 M.

Terenti, *P. comoediae.* Edidit et apparatu critico instruxit Franc. Umpfenbach. . . . . 10 M.

Thucydidis *libri I et II ex recensione Bekkeri in usum scholarum* edidit Alfredus Schoene. . . . . . Preis 8 M.

Varronis. *M. Terenti, de libris grammaticis* scripsit reliquiasque subiecit Augustus Wilmanns. . . . Preis 2 M.

— *de lingua latina libri* emendavit apparatu critico instruxit praefatus est Leonardus Spengel. Leonardo patre mortuo edidit et recognovit filius Andreas Spengel. 8 M.

Druck von W. Pormetter in Berlin.